2024/2493

2024.9.27.

A BIZOTTSÁG (EU) 2024/2493 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2024. szeptember 23.)

az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti nyomon követésének és jelentésének naprakésszé tétele tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésére és 30f. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2023/959 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) felülvizsgálta és módosította az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének (EU ETS) létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvet annak érdekében, hogy az összhangba kerüljön az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([3]), amely 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-os nettó kibocsátáscsökkentési célt határoz meg.

(2) A 2003/87/EK irányelv (EU) 2023/958 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([4]) és (EU) 2023/959 irányelvvel való módosítása után az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendeletet ([5]) is értelemszerűen módosítani kell, hogy tartalmazza a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból származó kibocsátások nyomon követéséhez és jelentéséhez szükséges fogalommeghatározásokat és részletes szabályokat, valamint hogy biztosítható legyen a megfelelő összhang a szén dioxid geológiai tárolás céljából csővezetékektől eltérő módon történő szállításából származó kibocsátás, a légi közlekedésből származó kibocsátás – ideértve a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követését és jelentését is –, valamint az épületekre, a közúti közlekedésre és az ETS-en kívüli ágazatokra vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozóan az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([6]) meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokkal.

(3) Az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében szükségessé vált, hogy a „végső fogyasztó” fogalmának 3. cikk 69. pontjában foglalt meghatározása konkrétabb hivatkozást tartalmazzon a „szabályozott jogalany” fogalmának a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének ae) pontjában foglalt meghatározására.

([1]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/959 irányelve (2023. május 10.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelv, valamint az üvegházhatású gázok uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről szóló (EU) 2015/1814 határozat módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 134. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/958 irányelve (2023. május 10.) a 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtása tekintetében történő módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 115. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj).

([5]) A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj).

(4) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 5. cikkét módosítani kell annak tükrözése érdekében, hogy a hiánytalan nyomon követésnek és jelentésnek ki kell terjednie a helyhez kötött létesítmény összes kibocsátási forrásból és forrásanyagból a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekhez és az említett irányelv 3. cikkének e) pontjával összhangban bármely más, azokkal közvetlenül együtt járó tevékenységhez kapcsolódó forrásokból származó összes technológiai és égetésből származó kibocsátásra.

(5) A biomasszára, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokra és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokra vonatkozó információk minőségének javítása és az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) szerinti nemzeti jelentéstétel megkönnyítése érdekében az üzemeltetőknek nyomon kell követniük ezen üzemanyagok nem nulla kibocsátási tényezős besorolású és nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadából származó kibocsátást, és jelenteniük kell őket kísérő adatként a kibocsátási jelentésekben. E célból a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású és a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok paramétereit mindegyik megfelelő forrásanyagra vonatkozóan az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 24. cikke szerinti szabványos számítási módszernek és ugyanazon rendelet 25. cikke szerinti tömegmérleg-rendszernek megfelelően kell megállapítani és jelenteni. Különös szabályokra van szükség a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású és a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok, valamint alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok összetétellel kapcsolatos számítási tényezőinek – köztük a nulla kibocsátási tényezős besorolású és a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadnak – a meghatározására vonatkozóan.

(6) Ha nulla kibocsátási tényezős besorolású szén található a belépő és a kilépő anyagáramokban, a teljes kibocsátás tömegmérleg-rendszerben való szisztematikus alulbecslésének elkerülése érdekében fontos, hogy az üzemeltetők meghatározzák a kilépő anyagáramok nulla kibocsátási tényezős besorolású széntartalmát. Egyértelmű bizonyítékokra van szükség annak igazolására, hogy az alulbecslést elkerülték, és a kilépő anyagokban található nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadok össztömege megegyezik a belépő anyagokban található nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadok össztömegével.

(7) Az (EU) 2023/959 irányelvvel felülvizsgált 2003/87/EK irányelv rögzíti, hogy a biomassza kibocsátási tényezője nulla, ha a biomassza megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biomasszából előállított üzemanyagok felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, figyelemmel a 2003/87/EK irányelv szerinti alkalmazáshoz esetlegesen szükséges kiigazításokra, az említett irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban foglaltaknak megfelelően. A biomasszából származó kibocsátás nulla kibocsátási tényezősként való besorolására vonatkozó feltételek pontosítása és a felülvizsgált (EU) 2018/2001 irányelvvel való összhang biztosítása érdekében módosítani kell az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 38. cikkének (5) bekezdését. Ha a vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok nem alkalmazandók bizonyos jellegű biomasszára, az adott biomassza közvetlenül besorolható nulla kibocsátási tényezősként. Ebben az esetben azonban az üzemeltetőknek igazolniuk kell, hogy a kritériumok nem alkalmazandók. Az alkalmazhatóság és a fenntarthatóság igazolásának vizsgálata lényeges részét képezi a hitelesítésnek, amelynek keretében a hitelesítő ellenőrzi a nyomonkövetési módszer helyes alkalmazását, ideértve a biomassza nulla kibocsátási tényezősként való besorolását. Amennyiben alkalmazandók a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok, a nulla kibocsátási tényezősként való besoroláshoz ezeknek a kritériumoknak teljesülniük kell. Ebben az esetben a kritériumoknak meg nem felelő biomasszát fosszilis tüzelőanyagként kell kezelni. A kibocsátások EU ETS-ben történő nulla kibocsátási tényezős besorolása különbözik az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott támogatási rendszerektől.

(8) A módosított (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([8]) bevezetett 31a. cikk a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagok, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok nyomon követést lehetővé tevő uniós adatbázis (a továbbiakban: az uniós adatbázis) létrehozásáról rendelkezik. Az uniós adatbázisnak 2024. november 21-ig teljesen működőképessé kell válnia. Ha a biomasszának meg kell felelnie az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében, a folyékony és gáznemű megújuló üzemanyagoknak és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagoknak pedig meg kell felelniük az említett irányelv 29a. cikkében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, akkor az említett irányelv 30. és 31. cikkével összhangban igazolni kell a fenntarthatóságot. E folyamat előmozdítása és az adminisztratív terhek csökkentése

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2413 irányelve (2023. október 18.) az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az EU ETS-ben részt vevő üzemeltetők, légijármű-üzembentartók és szabályozott jogalanyok által az uniós adatbázisból szolgáltatott bizonyítékokra támaszkodjanak bármely olyan üzemanyag-mennyiséget érintő ügyletnél, amelyet az adott jelentési évben szereztek be és használtak fel, és amelyhez kapcsolódóan a megfelelő mennyiség törlésre került az uniós adatbázisból. Ha utólag megállapítást nyer, hogy az adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság ennek megfelelően helyesbíti a hitelesített kibocsátást.

(9) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet 33. cikke szerint a mintavételnek az adott tétel tekintetében reprezentatívnak és torzítástól mentesnek kell lennie. Füstgázáramból való folyamatos mintavétel alkalmazása esetén az elemzés gyakoriságának igazodnia kell e folyamathoz, és megszakítás nélkül le kell fednie az egész jelentési évet.

(10) Az (EU) 2023/959 irányelv kiterjesztette a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek körét bármilyen olaj finomítása, bármilyen vas előállítása, timföld előállítása, hidrogén előállítása, valamint szén-dioxid csővezetékektől eltérő módon történő szállítása tekintetében. A 2003/87/EK irányelv I. mellékletével való összhang biztosítása érdekében naprakésszé kell tenni az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet mellékleteit.

(11) A 2003/87/EK irányelv elismeri, hogy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok szerepet játszhatnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében a nehezen dekarbonizálható ágazatokban. A dekarbonizáció előmozdítása érdekében az ezen üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításnak el kell érnie az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikkében meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértéket, mértékét pedig az ugyanazon cikk szerint elfogadott jogi aktusban meghatározott módszertannal kell kiszámítani.

(12) A széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy a kémiai összetételük szerint széntartalmú, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok – például az e-kerozin vagy az e-metanol – előállításához alapanyagként szénre van szükség. Amíg a leválasztott szén-dioxid felhasználásával készült termék életciklusának minden szakasza – és különösen a hulladékégetés szakasza –, szén-dioxid-árazás tárgyát nem képezi, a kibocsátásoknak a termékekből a légkörbe történő kibocsátásuk helyén történő elszámolására való támaszkodás a kibocsátások alulbecslését eredményezné. Amennyiben a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó tevékenység keretében leválasztott szén-dioxidból állítják elő, a kibocsátásokat az adott tevékenység keretében kell elszámolni. A kettős elszámolásnak és ugyanazon kibocsátásért kétszeri fizetés előírásának elkerülése érdekében az (EU) 2018/2001 irányelvben foglalt kritériumoknak megfelelő, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból és nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból származó szén-dioxid-kibocsátás kibocsátási tényezőjének nullának kell lennie.

(13) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagoknak meg kell felelniük a megújuló gázok és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 13. pontjában meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak; Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok előállításához alapanyagként szénre van szükség. Figyelemmel a nagymértékű biomassza-használatuk miatt az I. melléklet 1. pontja szerint az EU ETS hatálya alól mentesülő létesítményekben elégetett, nulla kibocsátási tényezős besorolású szén tekintetében végzendő felülvizsgálatra, az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelet 5. cikke szerint a kettős elszámolás elkerülése érdekében akkor, ha az üzemanyag széntartalma az EU ETS-ből származik, tehát már elszámolták, abban az esetben is, ha a kibocsátási tényezője nulla, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó kibocsátást nulla kibocsátási tényezősként kell besorolni. Az eltérő széntartalmú, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó kibocsátást úgy kell kezelni, mint az azokkal egyenértékű fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátást. Szabályokat kell előírni a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok hányadának meghatározására.

(14) Az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikkében meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértéket el nem érő, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokkal vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokkal a fosszilis tüzelőanyagokhoz viszonyítva nem érhető el elegendő mértékű üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás. Ezért az ilyen, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok égetéséből származó kibocsátást úgy kell kezelni, mint az azokkal egyenértékű fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátást. Mivel a fosszilis tüzelőanyagok keverhetők széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokkal vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokkal, szabályokat kell előírni a nulla kibocsátási tényezős besorolású, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag hányadának meghatározására.

(15) Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletnek meg kell határoznia a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó kibocsátásra alkalmazandó nyomonkövetési módszert. Rendelkezéseket kell meghatározni a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó összkibocsátás levonására vonatkozóan arra az esetre, ha az üzemeltető a mérésen alapuló módszerrel határozza meg a szén-dioxid-összkibocsátást. A megújuló vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagokra vonatkozó támogatási rendszerek kialakításakor a tagállamoknak továbbra is jogukban áll meghatározni, hogy miként ösztönözzék a különböző nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok használatát.

(16) Ezenkívül a mérésen alapuló módszer biomasszát tartalmazó üzemanyagokra és anyagokra való alkalmazása esetén feltételeket kell megadni arra az esetre, ha a biomasszahányad megegyezik a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal. Pontosításokra is szükség van arra az esetre, ha e feltételek nem teljesülnek, ekkor ugyanis a számításon alapuló megközelítéssel kapcsolatosan bevezetett rendelkezéseket kell követnie az üzemeltetőnek.

(17) Ha a létesítmény számára javasolt módszer füstgázáramból való folyamatos mintavételt foglal magában, egyúttal pedig a helyhez kötött létesítmény hálózatból származó földgázt használ, akkor a kettős elszámolás elkerülése érdekében laboratóriumi vizsgálattal kell megállapítani a biogázból származó szén-dioxid mennyiségét, majd e mennyiséget le kell vonni az előzőleg a számításon alapuló megközelítéssel meghatározott szén-dioxid-összkibocsátásból.

(18) A 2003/87/EK irányelv nem ismer el negatív üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Negatív kibocsátás előállításának elkerülése érdekében az üzemeltető nem vonhat le nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátást a kibocsátásából. A vegyesen nulla és nem nulla kibocsátási tényezős besorolású forrásokból származó kibocsátás leválasztása esetén a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású forrásokból származó szén-dioxid-kibocsátásnak az üzemeltető kibocsátásából levonható mennyiségét az egyértelműség és az egyszerűség érdekében a nulla és a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású kibocsátás aránya alapján kell megállapítani.

(19) A 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti, üvegházhatású gázok geológiai tárolási célú szállítására és üvegházhatású gázok geológiai tárolását szolgáló tevékenységek kiterjednek a szállított és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen tárolt teljes szén-dioxid-mennyiségre, a szén-dioxid földrajzi és fizikai eredetétől függetlenül. A nyomonkövetési és jelentési keret esetleges hiányosságainak kiküszöbölése és a szén-dioxid-szállítási infrastruktúra vagy a szén-dioxid-tárolóhelyek üzemeltetőinek a szivárgások minimalizálására való ösztönzése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy ezeknek az üzemeltetőknek a felügyeletük alatt álló összes, geológiai tárolásra szánt szén-dioxidból származó kibocsátást nyomon kell követniük és jelenteniük kell, ideértve a 2003/87/EK irányelv hatályán kívüli tevékenységekből származó kibocsátást is.

(20) Mivel a geológiai tárolásra szánt szén-dioxidot várhatóan különféle módokon szállítják, az (EU) 2023/959 irányelv minden szállítási módra kiterjesztette a 2003/87/EK irányelv I. melléklete szerinti, üvegházhatású gázok geológiai tárolási célú szállítását szolgáló tevékenység hatályát. Ezért felül kell vizsgálni a szén-dioxid-szállítási tevékenységre vonatkozó nyomonkövetési és jelentési rendelkezéseket, hogy bármely szállítási módon alapuló szén-dioxid-szállítási infrastruktúrára alkalmazandók legyenek. Ha valamely szállítási mód a 2003/87/EK irányelv szerinti más tevékenység hatálya alá is tartozik, a kibocsátás kettős elszámolásának elkerülése érdekében az említett irányelv szerinti másik tevékenység hatálya alá tartozó kibocsátást ki kell zárni a szén-dioxid-szállítási tevékenység köréből.

(21) A geológiai tárolásra szánt szén-dioxid szállítása nagy távolságon is végezhető. A szén-dioxid szállítása tehát huzamosabb időt is igénybe vehet. Ilyen esetekben helyénvaló a szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője számára mozgásteret biztosítani arra nézve, hogy az adott évben jelentendő kibocsátásból levonja azt a szén-dioxid-mennyiséget, amelynek szállítása az adott év december 31-éig még nem zárul le, feltéve, hogy a szállított szén-dioxid-mennyiség legkésőbb a következő év január 31-éig rendeltetési helyére ér, és átkerül tárolóhelyre vagy EU ETS hatálya alá tartozó másik létesítménybe.

(22) A felülvizsgált 2003/87/EK irányelv módosította a kibocsátás fogalmának meghatározását, hogy a nem közvetlenül a légkörbe kibocsátott üvegházhatású gázokra is kiterjedjen. E gázok kibocsátása ezért az EU ETS keretében is kibocsátásnak tekintendő, kivéve, ha a 2009/31/EK irányelvvel összhangban tárolóhelyen tárolják őket, vagy ha stabil kémiai kötésben vannak valamely termékben, így nem kerülhetnek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett, és nem kerülhetnek be a légkörbe a termékkel élettartamának lejártát követően végzett bármely szokásos tevékenység során. Következésképpen az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet mellékleteit értelemszerűen naprakésszé kell tenni a közvetlenül a légkörbe történő kibocsátástól eltérő módon kibocsátott üvegházhatású gázok elszámolása érdekében, egyúttal elkerülve a kibocsátás kettős elszámolását a nem közvetlenül a légkörbe kibocsátott üvegházhatású gázok ugyanabban a létesítményben vagy az EU ETS hatálya alá tartozó más létesítményekben történő újrahasználata esetén. Az e változásokkal érintett létesítményeknél felmerülő indokolatlan zavarok elkerülése érdekében alkalmazásukat el kell halasztani 2025. január 1-jéig, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a szükséges kiigazításokhoz.

(23) A forrásanyag oxidációs vagy konverziós tényezőjének meghatározásakor a légkörbe kibocsátott szén-monoxidot (CO) a CO_2-egyenértékű moláris mennyiségének kell tekinteni. Az egyébként termékben vagy alapanyagként átadott CO nem tekintendő a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó kibocsátásnak.

(24) A 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése úgy rendelkezik, hogy nem kell visszaadni a kibocsátási egységeket azon üvegházhatású gázok esetében, amelyekről úgy tekinthető, hogy azokat leválasztották és olyan módon használták fel, hogy stabil kémiai kötésbe kerültek valamely termékben, így nem kerülhetnek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett, beleértve bármely olyan szokásos tevékenységet, amelyre a termék életciklusát követően kerül sor. Általános rendelkezést kell hozni arra vonatkozóan, hogy az üzemeltetők határozzák meg és a kibocsátásukból vonják le annak a szén-dioxidnak a mennyiségét, amelyről úgy tekinthető, hogy a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban felsorolt termékek egyikében stabil kémiai kötésbe került, e rendelkezés pedig azon rendelkezés helyébe lép, amely lehetővé tette a lecsapatott kalcium-karbonátban kémiailag megkötöttnek tekintett szén-dioxid mennyiségének levonását.

(25) A 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (5) bekezdésére tekintettel a nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatások nyomonkövetési, jelentési és ellenőrzési kerete önálló, a szén-dioxid-árazástól elkülönülő eljárást képez. A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokból fakadó következményekre és technológiai megoldásokra vonatkozó uniós kutatási és innovációs tevékenységek 1994 óta zajlanak, és folytatni kell őket. A nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásokból fakadó következményeket övező bizonytalanságokra tekintettel döntő fontosságú, hogy a következmények tudományos hitelesítésének biztosítása céljából megkezdődjön a nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásokra vonatkozó nyomon követés, jelentés és hitelesítés.

(26) A légijármű-üzembentartóknak nyomon kell követniük azokat a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat, amelyek sugárhajtóművel felszerelt repülőgépekkel végzett tevékenységekből eredően 2025. január 1-től kezdődően merülnek fel, hogy lehetővé váljon a járatonkénti szén-dioxid-egyenérték (CO_2(e)) kiszámítása. A légijármű-üzembentartóknak évente egyszer kell jelenteniük ezeket a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat. Mindazonáltal a nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásokra vonatkozó nyomon követés, jelentés és hitelesítés megkezdésének megkönnyítése érdekében 2025-ben és 2026-ban csak a két, Európai Gazdasági Térségen (EGT) belüli repülőteret érintő útvonalakra, valamint egy EGT-ben található repülőtérről Svájcba vagy az Egyesült Királyságba irányuló útvonalakra vonatkozóan kell jelenteni, noha e jelentés az összes útvonalra kiterjedhet. 2025 és 2026 tekintetében lehetőség van egyéb járatok által előidézett, nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások jelentésére.

(27) Az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében a légijármű-üzembentartóknak a szén-dioxid-kibocsátásra és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásokra vonatkozóan egyetlen nyomonkövetési tervet kell benyújtaniuk.

(28) A járatonkénti CO_2(e) kiszámítását az említett, éghajlatot érintő következmények jobb megértése érdekében a globális felmelegedési potenciál (GWP) mérőszámának használatával három időtávon – GWP_{20}, GWP_{50} és GWP_{100} – kell elvégezni, a globális felmelegedési potenciál mérőszámát pedig az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletben meghatározottak szerinti hatásosságnak, illetve a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások bizottsági nyomonkövetési rendszerének (NEATS) használatával kell pontosítani.

(29) A nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatások esetében a légijármű-üzembentartóknak a CO_2(e)-számítási megközelítést kell alkalmazniuk a CO_2(e) kiszámításához. E megközelítés az üzemanyag-fogyasztás becslésére szolgáló modulokat, valamint a CO_2(e) (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet IIIa. és IIIb. mellékletében ismertetett bemeneti adatok és alapértelmezett értékek használatával történő kiszámítására szolgáló különböző (NO_x-, CO-, szénhidrogén-) kibocsátási modelleket tartalmaz adathiányok esetére.

(30) Óvatos becsléssel megállapított alapértelmezett értékek használhatók annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a valósnál alacsonyabb értékek jelentésének ösztönzése. Ha nem állnak rendelkezésre légijármű-üzembentartó által beszerzett adatok, folytatni kell a munkát annak érdekében, hogy lehetővé váljon a mért értékek rendelkezésre álló legjobb információk alapján történő jelentése. Alapértelmezett értékek alapul vétele esetén romlik az adatok pontossága.

(31) Tudomásul véve a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követéséhez, jelentéséhez és hitelesítéséhez szükséges adminisztratív munka csökkentésére megfelelő eszközök biztosításának fontosságát, a légijármű-üzembentartók igénybe vehetik a Bizottság által rendelkezésre bocsátott információtechnológiai eszközt, a NEATS-et. A légijármű-üzembentartók emellett dönthetnek úgy, hogy saját vagy harmadik féltől származó információtechnológiai eszközöket használnak, feltéve, hogy ezek az eszközök megfelelnek az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet rendelkezéseinek, különösen az 56a. cikknek, és a Bizottság jóváhagyja őket.

(32) A légijármű-üzembentartóknak a nyomon követett adatokat – köztük a részletes repülési adatokat és légijármű-információkat – biztonságosan kell gyűjteniük és tárolniuk. E célból a légijármű-üzembentartók igénybe vehetik a bizottsági információtechnológiai eszközt és/vagy harmadik felek által biztosított erőforrásokat, gondoskodva a titoktartási szabályok betartásáról és az ellenőrzési célú hozzáférhetőségről.

(33) Abban az esetben, ha a légijármű-üzembentartók nem szolgáltatnak adatokat, a NEATS-nek külső forrásokból gyűjtött adatok és az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet IIIa. és IIIb. mellékletében ismertetett alapértelmezett értékek alapján automatikusan ki kell tudnia számítani a CO_2(e)-t.

(34) Amennyiben nem állnak rendelkezésre információtechnológiai eszközök, a légijármű-üzembentartóknak ideiglenes intézkedésként nyomon kell követniük a repülési és légijármű-jellemzőkre vonatkozó alapvető információkat.

(35) Amennyiben nem áll rendelkezésre közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodell, a légijármű-üzembentartóknak ideiglenes intézkedésként helyalapú egyszerűsített megközelítést kell alkalmazniuk a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások CO_2(e) értékének kiszámításához.

(36) Az adminisztratív terhek minimalizálása céljából a kis kibocsátók dönthetnek úgy, hogy helyalapú egyszerűsített megközelítést alkalmaznak a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások CO_2(e) értékének kiszámításához.

(37) Az EU ETS végrehajtásával kapcsolatos visszajelzések alapján még könnyebbé kell tenni a légi jármű üzembentartójának a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének o) pontja alapján történő azonosítását, és még egy lépéssel kell bővíteni e folyamatot.

(38) Annak érdekében, hogy a kis kibocsátók fogalmának meghatározását illetően összhang legyen a 2003/87/EK irányelv 28a. cikkének (4) bekezdése és e rendelet rendelkezései között, naprakésszé kell tenni e rendeletet, lehetővé téve, hogy az említett irányelv 28a. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kritériumoknak megfelelő üzemeltetők igénybe vegyék az Eurocontrol által alkalmazott üzemanyagbecslő eszközöket.

(39) A jelentési követelmények kulcsszerepet játszanak a kibocsátás megfelelő nyomon követésének és a jogszabályok érvényesítésének biztosításában. E jelentési követelmények észszerűsítése érdekében megfelelő jelentési szabályokat kell meghatározni a légijármű-üzembentartók számára a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdése szerint létrehozott EU ETS támogatási rendszer keretében támogatható különböző típusú alternatív légijármű-üzemanyagok – köztük bioüzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és egyéb üzemanyagok – használatára vonatkozóan.

(40) A légijármű-üzembentartóknak kibocsátási küszöbértékeknek kell megfelelniük az EU ETS-be vagy az ICAO nemzetközi légi közlekedésben alkalmazandó kibocsátáskompenzációs és -csökkentési rendszerébe (CORSIA) való felvételükhöz. A légijármű-üzembentartók kis kibocsátóknak tekinthetők, vagy engedélyezhető számukra az egyszerűsített eszközök használata. Az EU ETS céljával és az ICAO CORSIA rendszerében foglalt elvekkel összhangban e kibocsátási küszöbértékek kiszámításához nem vehető figyelembe a nulla kibocsátási tényezőjű üzemanyagok esetleges használata. Ezért helyénvaló e küszöbértékek kiszámítása céljából előzetes kibocsátási tényezőt megállapítani.

(41) Az (EU) 2023/959 irányelvvel összhangban a kibocsátási egységeknek az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő visszaadása csak 2028-ban, a 2027. évi éves kibocsátások tekintetében kezdődik meg. A kibocsátásoknak az új kibocsátáskereskedelmi rendszer keretében történő nyomon követése és jelentése azonban már 2025. január 1-jétől megkezdődik. Az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer tekintetében kellő időben előre egyértelmű nyomonkövetési és jelentési szabályokat kell meghatározni, hogy könnyebb legyen a tagállamok számára a szabályszerű végrehajtás. Az adminisztratív terhek csökkentése, a nyomonkövetési módszerek közötti összhang biztosítása, valamint a helyhez kötött létesítményekre és a légi közlekedésre vonatkozó meglévő kibocsátáskereskedelmi rendszerrel kapcsolatos tapasztalatok hasznosítása érdekében helyénvaló az új rendszerre vonatkozó szabályokat meghatározni.

(42) A megbízható nyomonkövetési pontosság biztosítása, valamint a szabályozott jogalanyokra és az illetékes hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek minimalizálása érdekében az alkalmazási körre vonatkozó tényező a szabályozott jogalany és a tüzelőanyag-áramok kategorizálása után használandó. Így lehetővé válik a pontosabb nyomon követés, és elkerülhető a nyomonkövetési tervek szükségtelen módosítása, ezáltal pedig csökkennek a szabályozott jogalanyokra és az illetékes hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek.

(43) Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében helyénvaló különös szabályokat megállapítani a kis kibocsátású szabályozott jogalanyokra vonatkozóan, és mozgásteret biztosítani az illetékes hatóságok számára a szabályozott jogalanyok kategorizálásában.

(44) Az új intézkedések végrehajtásának megkönnyítése érdekében helyénvaló 2027 előtt az alkalmazási körre vonatkozó tényező kategorizálás utáni használatára vonatkozó, határidőhöz kötött eltérést biztosítani. Helyénvaló, hogy az illetékes hatóságok kis kibocsátású szabályozott jogalanynak minősíthessenek szabályozott jogalanyokat, vagy lehetővé tegyék a szabályozott jogalanyok számára, hogy besorolják magukat és mindegyik tüzelőanyag-áramot az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása utáni – nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélküli – kibocsátás alapján, amennyiben az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően bizonyítható, hogy a besoroláshoz használt, alkalmazási körre vonatkozó tényező az elkövetkező években is reprezentatív marad.

(45) A hitelesítés megkönnyítése érdekében szintén helyénvaló, hogy a helyhez kötött létesítmények üzemeltetői, a légijármű-üzembentartók, a hajózási társaságok és a szabályozott jogalanyok az éves kibocsátási jelentéssel együtt a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett tevékenységekhez felhasznált tüzelőanyagokról is információkat szolgáltassanak. Nem kell előírni külön jelentés benyújtását a beszerzett és felhasznált tüzelőanyagok mennyiségéről. Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletet ezért értelemszerűen módosítani kell.

(46) A szabályozott jogalanyok által készített nyomonkövetési terv illetékes hatóságok részére történő rendezett és következetes szabályozott benyújtásának megkönnyítése érdekében és az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet módosításáról szóló, 2023. október 17-i (EU) 2023/2122 bizottsági végrehajtási rendeletben ([9]) már elfogadott rendelkezésekre figyelemmel az e rendeletben az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó új kibocsátáskereskedelmi rendszerrel kapcsolatosan meghatározott összes rendelkezést 2024. július 1-től kell alkalmazni.

(47) A 2003/87/EK irányelv már az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet e felülvizsgált változatának hatálybalépése előtt előírja, hogy a légijármű-üzembentartók által használt, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból származó kibocsátást nulla kibocsátási tényezősként kell besorolni. Ezért a következetesség, az egyértelműség és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó kibocsátás nyomon követésére és jelentésére vonatkozó szabályokat 2024. január 1-től kell alkalmazni.

(48) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Éghajlatváltozási Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. és a 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*1. cikk*

Ez a rendelet szabályokat állapít meg az alábbiak vonatkozásában:

i. 2021. január 1-jétől és az azt követő kereskedési időszakokban az üvegházhatású gázok kibocsátásának és a tevékenységekre vonatkozó adatoknak a 2003/87/EK irányelv szerint, az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerének kereskedési időszakában történő nyomon követése és jelentése;

ii. 2025. január 1-jétől a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásoknak a 2003/87/EK irányelv 14. cikke szerinti nyomon követése és jelentése.

2. cikk

Ezt a rendeletet a 2003/87/EK irányelv I. és III. mellékletében felsorolt tevékenységekkel összefüggő üvegházhatásúgáz-kibocsátás, valamint a helyhez kötött létesítmények tevékenységeire és a légiközlekedési tevékenységekre – és többek között a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra – vonatkozó adatok, továbbá az említett irányelv III. mellékletében említett tevékenységek során szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiség nyomon követésére és jelentésére kell alkalmazni.

([9]) A Bizottság (EU) 2023/2122 végrehajtási rendelete (2023. október 17.) az (EU) 2018/2066 végrehajtási rendeletnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti nyomon követésének és jelentésének naprakésszé tétele tekintetében történő módosításáról (HL L, 2023/2122, 2023.10.18., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2122/oj).

Ez a rendelet az alábbiakra alkalmazandó:

i. 2021. január 1-jétől az előforduló kibocsátásra, tevékenységi adatokra és szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségre;

ii. 2025. január 1-jétől a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra.

A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások 2025-től történő nyomon követése és jelentése kiterjed az irányelv I. mellékletében felsorolt, EGT-ben található repülőteret érintő légiközlekedési tevékenységekből származó összes, nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásra. Mindazonáltal, ami a 2025-ben és 2026-ban felmerülő, nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követését és jelentését illeti, csak a két, EGT-n belüli repülőteret érintő útvonalakra, valamint egy EGT-ben található repülőtérről Svájcba vagy az Egyesült Királyságba irányuló útvonalakra vonatkozóan kell jelenteni. 2025 és 2026 tekintetében az egyéb járatok által előidézett, nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások önkéntes alapon jelenthetők."

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 4. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az e rendelet 25. cikke szerinti, anyagmérlegen alapuló módszer esetében az alábbiak egyike:

i. adott tüzelőanyag-típus, nyersanyag vagy termék, amely szenet tartalmaz;

ii. az e rendelet 49. cikke szerint átadott szén-dioxid;"

b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. »számítási tényezők«: fűtőérték, kibocsátási tényező, előzetes kibocsátási tényező, oxidációs tényező, átváltási tényező, széntartalom, fosszilis hányad, biomasszahányad, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású hányad vagy mértékegység-átváltási tényező;"

c) a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »konverziós tényező«: a szén-dioxid formájában kibocsátott szén és a kibocsátás folyamata előtt a forrásanyagban lévő teljes szénmennyiség aránya hányadosként kifejezve, a légkörbe kibocsátott szén-monoxidot a szén-dioxid egyenértékű moláris mennyiségeként tekintve. A valamely termékben stabil kémiai kötésben lévőnek tekintett szén-dioxid kibocsátása esetében a konverziós tényező a folyamat során az adott termékben szénként megkötött szén-dioxid aránya az ugyanazon folyamatból kilépő termékben szén formájában lévő teljes szén-dioxid-mennyiséghez viszonyítva;"

d) a cikk a következő 23b.–23h. ponttal egészül ki:

„23b. »alternatív légijármű-üzemanyagok«: tiszta légijármű-üzemanyagok, amelyek nem az e rendelet III. mellékletének 1. táblázatában felsorolt tiszta fosszilis tüzelőanyagokból származó szenet tartalmaznak;

23c. »nulla kibocsátási tényezősként való besorolás«: az a mechanizmus, amellyel valamely tüzelőanyag vagy más anyag kibocsátási tényezőjét csökkentik az alábbiak elismerése érdekében:

a) biomassza esetében annak megfelelése az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak az e rendelet 38. cikkének (5) bekezdésében előírt módon;

b) nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag esetében annak megfelelése az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikke szerinti üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak az e rendelet 39a. cikkének (3) bekezdésében előírt módon;

c) alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag esetében annak megfelelése a megújuló gázok és a földgáz, valamint a hidrogén belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 13. pontjában meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak; valamint a kibocsátási egységeknek az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok előállításához szükséges leválasztott szén-dioxid tekintetében a 2003/87/EK irányelv alapján történő előzetes visszaadása az e rendelet 39a. cikkének (4) bekezdésében előírt módon, kivéve, ha a leválasztott szén-dioxid a 3. cikk 38f. pontjában meghatározott, nulla kibocsátási tényezős besorolású szénnek minősül;

23d. »nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagok«: olyan bioüzemanyagok, folyékony bioenergiahordozók, biomasszából előállított üzemanyagok, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok, illetve kevert tüzelőanyagok vagy keverékek azon hányada, amely megfelel értelemszerűen az e rendelet 38. cikkének (5) bekezdésében, 39a. cikkének (3) bekezdésében vagy 39a. cikkének (4) bekezdésében előírt kritériumoknak;

23e. »széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok«: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 35. pontjában meghatározott, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok;

23f. »nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagok«: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 36. pontjában meghatározott, nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagok;

23g. »tiszta üzemanyag«: üzemanyag annak tiszta formájában, amely kizárólag az alábbi hányadok közül tartalmaz egyet vagy többet:

i. fosszilis hányad;

ii. nem nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad;

iii. nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad;

iv. nem nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada;

v. nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada;

vi. nem nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada;

vii. nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada;

viii. nem az e rendelet III. mellékletének 1. táblázatában felsorolt tiszta fosszilis tüzelőanyagokból, illetve biomasszából, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó szenet tartalmazó üzemanyagok hányada;

23h. »alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok«: gáznemű és folyékony üzemanyagok, amelyek energiatartalma az (EU) 2024/1788 irányelv 2. cikkének 13. pontjában meghatározott, alacsony szén-dioxid-kibocsátású hidrogénből származik, és amelyek az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikkének (3) bekezdése szerint elfogadott módszertanban a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokra vonatkozóan meghatározott fosszilisüzemanyag-komparátorhoz viszonyítva elérik a 70 %-os üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési küszöbértéket az (EU) 2024/1788 irányelv 9. cikke szerint tanúsított módon;"

e) a 34. és a 34a. pont helyébe a következő szöveg lép:

„34. »kevert tüzelőanyag«: olyan tüzelőanyag, amely az alábbiak közül legalább kettőt tartalmaz:

i. szén biomasszából;

ii. szén nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból;

iii. szén alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból;

iv. egyéb fosszilis eredetű szén;

vagy nulla kibocsátási tényezős besorolású szenet és egyéb szenet egyaránt tartalmaz;

34a. »kevert légijármű-üzemanyag«: olyan üzemanyag, amely legalább két különböző tiszta üzemanyagot tartalmaz;"

f) a 36. és a 38. pont helyébe a következő szöveg lép:

„36. »előzetes kibocsátási tényező«: a tüzelőanyag vagy más anyag feltételezett teljes kibocsátási tényezője a teljes széntartalma alapján, a kibocsátási tényező kiszámításához a fosszilis hányaddal történő szorzás előtt;

38. »biomasszahányad«: a biomasszából származó szén aránya a tüzelőanyag vagy más anyag teljes széntartalmához képest, hányadosként kifejezve, függetlenül attól, hogy a biomassza megfelel-e az e rendelet 38. cikkének (5) bekezdésében foglalt kritériumoknak;"

g) a 38a. pontot el kell hagyni;

h) a cikk a következő 38b–38h. ponttal egészül ki:

„38b. »nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad«: az e rendelet 38. cikkének (5) bekezdésében foglalt kritériumoknak megfelelő biomasszából származó szén aránya a tüzelőanyag vagy más anyag teljes széntartalmához képest, hányadosként kifejezve;

38c. »a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada«: a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból származó szén aránya a tüzelőanyag teljes széntartalmához képest, hányadosként kifejezve, függetlenül attól, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag megfelel-e az e rendelet 39a. cikkének (3) bekezdésében foglalt kritériumoknak;

38d. »a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada«: az e rendelet 39a. cikkének (3) bekezdésében foglalt kritériumoknak megfelelő, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból származó szén aránya a tüzelőanyag teljes széntartalmához képest, hányadosként kifejezve;

38e. »nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányad«:

i. tüzelőanyag esetében a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadnak, a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának, valamint a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányadának összege, bármely széntartalom kettős elszámolása nélkül;

ii. más anyag esetében a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad;

38f. »nulla kibocsátási tényezős besorolású szén«: a tüzelőanyagban vagy más anyagban lévő széntartalom, amely az adott tüzelőanyag vagy más anyag nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadába tartozik;

38g. »az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada«: az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó szén aránya a tüzelőanyag teljes széntartalmához képest, hányadosként kifejezve, függetlenül attól, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag megfelel-e az e rendelet 39a. cikkének (4) bekezdésében foglalt kritériumoknak;

38h. »a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada«: az e rendelet 39a. cikkének (4) bekezdésében foglalt kritériumoknak megfelelő, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó szén aránya a tüzelőanyag teljes széntartalmához képest;"

i) a 42. pont helyébe a következő szöveg lép:

„42. »fosszilis eredetű szén«: nulla kibocsátási tényezős besorolású széntől eltérő szervetlen és szerves szén;"

j) az 55. pont helyébe a következő szöveg lép:

„55. »szén-dioxid-szállítás«: szén-dioxid szállítása a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából;"

k) a 63. pont helyébe a következő szöveg lép:

„63. »szén-dioxid-szállítási infrastruktúra«: az (EU) 2024/1735 rendelet 3. cikkének 29. pontjában meghatározott infrastruktúra;"

l) a cikk a következő 63b. ponttal egészül ki:

„63b. »szállítás alatt álló szén-dioxid«: bármilyen mennyiségű, szén-dioxid-szállítási infrastruktúrában szállított szén-dioxid, amelyet nem adtak át másik létesítménybe vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába ugyanabban a jelentési időszakban, amikor átvették;"

m) a 69. pont helyébe a következő szöveg lép:

„69. »végső fogyasztó«: e rendeletben a szabályozott jogalany 2003/87/EK irányelv 3. cikkének ae) pontja szerinti fogalommeghatározásának történő alkalmazásában az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a tüzelőanyag fogyasztója, amennyiben éves tüzelőanyag-fogyasztása nem haladja meg az 1 tonna szén-dioxidot;"

n) a cikk a következő 71–80. ponttal egészül ki:

„71. »nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások«: a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének v) pontjában meghatározott, nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások;

72. »járatonkénti CO_2(e)«: azok a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások, amelyek következtében felmelegedik a légkör, az adott járat szén-dioxid-kibocsátásának egyenértékű mennyiségeként kifejezve;

73. »sugárzási kényszer«: a bolygó energiamérlegében előidézett változás, mértékegysége a watt per négyzetméter (W/m^2);

74. »hatásosság«: az éghajlatváltozást előidéző anyag által kifejtett egységnyi sugárzási kényszer által a globális átlaghőmérsékletben okozott változás az ugyanazon kezdeti éghajlati állapotból kiinduló szokványos szén-dioxid-kényszer által előidézett válaszhoz viszonyítva;

75. »CO_2(e)-számítási modell«: a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások teljes éghajlati hatásának kiszámítására használt, e rendelet IIIa. mellékletének 4. szakasza szerinti modellek egyike;

76. »időjárásalapú megközelítés«: az e rendelet IIIa. mellékletének 4. szakaszában meghatározott C. módszer, amely elsősorban bővített időjárási adatok, valamint a repülési információk, a repülési útvonal, a légijármű-jellemzők és az üzemanyag-jellemzők felhasználására épül;

77. »helyalapú egyszerűsített megközelítés«: az e rendelet IIIa. mellékletének 4. szakaszában meghatározott D. módszer, amely elsősorban a légi jármű repülés közbeni helyzettel kapcsolatos adatainak, például a repülési információknak, a repülési útvonalnak, emellett az alapvető időjárási adatoknak és légijármű-jellemzőknek a felhasználására épül;

78. »a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomonkövetési rendszere«: a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (5) bekezdésével összhangban történő nyomon követésének, jelentésének és hitelesítésének megkönnyítése és – lehetőség szerint – automatizálása céljából a Bizottság által légijármű-üzembentartók, akkreditált hitelesítők és illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott információtechnológiai eszköz;

79. »légijármű-jellemzők«: információkategória, amely mindegyik járatra vonatkozóan kiterjed legalább a légijármű-típusra, a hajtómű(vek) azonosítójára és a légi jármű tömegére;

80. »repülőgép«: hajtóművel rendelkező, levegőnél nehezebb légi jármű, amelynek levegőben maradását főként az adott repülési körülmények között rögzített felületekre ható aerodinamikai erő biztosítja.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*4. cikk*

Az üzemeltetők és légijármű-üzembentartók az e rendelet 5–9. cikkében meghatározott alapelveknek megfelelően hajtják végre az üvegházhatású gázok kibocsátásának és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásoknak a 2003/87/EK irányelv szerinti nyomon követésével és jelentésével kapcsolatos kötelezettségeiket.”

4. Az 5. cikk első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A nyomon követés és jelentés teljes és kiterjed a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek és az irányelv 24. cikke alapján felvett releváns tevékenységek, valamint a létesítmény határain belüli kapcsolódó tevékenységek összefüggésében meghatározott minden egyes üvegházhatású gáznak a tevékenységekhez tartozó valamennyi kibocsátó forrásból és forrásanyagból származó, égetési és technológiai eredetű összes kibocsátására, elkerülve ugyanakkor a kétszeres beszámítást.”

5. A 6. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A légijármű-üzembentartók átlátható módon veszik fel, rögzítik, állítják össze, elemzik és dokumentálják a nyomonkövetési adatokat – többek között a feltevéseket, referenciákat, tevékenységre vonatkozó adatokat és számítási tényezőket – annak érdekében, hogy a hitelesítő és az illetékes hatóság számára lehetővé tegyék a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások járatonkénti megállapításának ellenőrzését.”

6. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*8. cikk*

Az üzemeltető vagy légijármű-üzembentartó észszerű keretek között biztosítja a jelentéstétel céljából meghatározandó kibocsátásra és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra vonatkozó adatok sértetlenségét. A kibocsátást és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat az e rendeletben meghatározott megfelelő nyomonkövetési módszerek alkalmazásával határozzák meg.

A kibocsátásra és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra vonatkozóan jelentett adatoknak és a kapcsolódó közléseknek lényeges valótlanságoktól menteseknek kell lenniük – az (EU) 2018/2067 bizottsági végrehajtási rendelet (*)3. cikkének (6) bekezdésében meghatározottak szerint –, azokat tárgyilagosan kell kiválasztani és bemutatni, valamint hitelt érdemlően és kiegyensúlyozottan kell ismertetniük a létesítményből, illetve a légijármű-üzembentartótól származó kibocsátást és nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat.

A nyomonkövetési módszer kiválasztásánál a nagyobb pontosságból származó javulásnak arányosnak kell lennie a többletköltségekkel. A nyomon követés és jelentés során az elérhető legnagyobb pontosságra kell törekedni, kivéve, ha az műszakilag nem megvalósítható, vagy észszerűtlen költségekkel járna.

(*) A Bizottság (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelete (2018. december 19.2018. december 19.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében az adatok hitelesítéséről és a hitelesítők akkreditálásáról (*HL L 334., 2018.12.31., 94. o.,* ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/oj).”

7. A 11. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Mindegyik üzemeltető vagy légijármű-üzembentartó nyomon követi az üvegházhatású gázok kibocsátását és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat az illetékes hatóság által az e rendelet 12. cikke értelmében jóváhagyott nyomonkövetési terv alapján, figyelembe véve az adott létesítmény vagy légiközlekedési tevékenység jellegét és működését.”

8. A 14. cikk (2) bekezdése a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) új tevékenységek végzése nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat idéz elő;”.

9. A 15. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés bevezető mondata és az a) pont bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A légijármű-üzembentartók nyomonkövetési tervének jelentős módosításai közé az alábbiak tartoznak:

a) a kibocsátás tekintetében:”;

b) az a) pont iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. változások a légijármű-üzembentartó e rendelet 55. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kis kibocsátói státuszában és abban, hogy a légijármű-üzembentartó élni kíván-e a 2003/87/EK irányelv 28a. cikkének (4) bekezdése szerinti egyszerűsítéssel.”;

c) a szöveg a következő b) ponttal egészül ki:

„b) a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások tekintetében:

i. változás a kiválasztott, e rendelet 56a. cikkének (4) bekezdésében meghatározott CO_2(e)-számítási megközelítésben, különösen a CO_2(e)-számítási modellek alkalmazásához használt információtechnológiai eszközöket illetően;

ii. a légijármű-üzembentartó e rendelet 55. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kis kibocsátó státuszának változása.”

10. A 18. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában, a 19. cikk (5) bekezdésében, a 38. cikk (1) bekezdésében és a 47. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában a „biomassza” kifejezés helyébe a „nulla kibocsátási tényezős besorolású szén” kifejezés lép.

11. A 19. cikk (6) bekezdését el kell hagyni.

12. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szabványos módszer alapján az üzemeltető az égetésből származó kibocsátást mindegyik forrásanyag esetében a tevékenységre vonatkozó adatok – az elégetett tüzelőanyag mennyisége terajoule-ban kifejezve, a fűtőérték alapján –és a kapcsolódó kibocsátási tényező – tonna CO_2/terajoule-ban (t CO_2/TJ) kifejezve, amely összhangban van a fűtőérték használatával – összeszorzásával, valamint a megfelelő oxidációs tényező segítségével határozza meg.”;

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A jelentési kísérő adatok céljából az üzemeltető mindegyik elégetett forrásanyagra és a technológiai alapanyagként felhasznált tüzelőanyagokra vonatkozóan az e számításokkal meghatározott alábbi paramétereket is kiszámítja:

i. az előzetes összkibocsátás kiszámításához megszorozza az elégetett tüzelőanyag mennyiségéhez kapcsolódó, tonnában vagy normál köbméterben kifejezett tevékenységi adatokat a megfelelő előzetes kibocsátási tényezővel és a megfelelő oxidációs tényezővel;

ii. a biomasszából származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a biomasszahányaddal;

iii. a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszából származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal;

iv. a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadával;

v. a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadával;"

c) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A jelentési kísérő adatok céljából az üzemeltető mindegyik, technológiai kibocsátáshoz kapcsolódó forrásanyagra vonatkozóan az e számításokkal meghatározott alábbi paramétereket is kiszámítja:

i. az előzetes összkibocsátás kiszámításához az anyagfelhasználással, a termelési volumennel vagy a termékkibocsátással kapcsolatos – tonnában vagy normál köbméterben kifejezett – tevékenységi adatokat megszorozza a megfelelő – t CO_2/t-ben vagy t CO_2/Nm^3-ben kifejezett – kibocsátási tényezővel és a megfelelő konverziós tényezővel;

ii. a biomasszából származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a vonatkozó biomasszahányaddal;

iii. a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszából származó kibocsátás kiszámításához az előzetes összkibocsátást megszorozza a vonatkozó, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal."

13. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az anyagmérlegen alapuló módszer alapján az üzemeltető úgy számítja ki az anyagmérlegben szereplő összes forrásanyaghoz kapcsolódó szén-dioxid-mennyiséget, hogy az anyagmérlegbe belépő vagy az onnan kilépő tüzelőanyag, más anyag vagy átadott szén-dioxid mennyiségével kapcsolatos tevékenységi adatokat megszorozza a tüzelőanyag, más anyag vagy átadott szén-dioxid fosszilis hányaddal és 3664 t CO_2/t C-vel megszorzott széntartalmával, e rendelet II. melléklete 3. szakaszának megfelelően.";

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A jelentési kísérő adatok céljából az üzemeltető mindegyik, anyagmérleg alá tartozó forrásanyagra vonatkozóan az e számításokkal meghatározott alábbi paramétereket is kiszámítja:

i. az előzetes szén-dioxid-összmennyiség kiszámításához az anyagmérlegbe belépő vagy onnan kilépő tüzelőanyag vagy más anyag mennyiségével kapcsolatos tevékenységi adatokat megszorozza a tüzelőanyag vagy más anyag széntartalmával és 3664 t CO_2/t C-vel;

ii. a biomasszához kapcsolódó szén-dioxid-mennyiség kiszámításához az előzetes szén-dioxid-összmennyiséget megszorozza a biomasszahányaddal;

iii. a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszához kapcsolódó szén-dioxid-mennyiség kiszámításához az előzetes szén-dioxid-összmennyiséget megszorozza a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal;

iv. adott esetben a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyaghoz, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyaghoz vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyaghoz kapcsolódó szén-dioxid-mennyiség kiszámításához az előzetes szén-dioxid-mennyiséget megszorozza a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadával;

v. adott esetben a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyaghoz, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyaghoz vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyaghoz kapcsolódó szén-dioxid-mennyiség kiszámításához az előzetes szén-dioxid-mennyiséget megszorozza a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadával.";

c) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az üzemeltető e cikk szerinti anyagmérleget használ, és a belépő anyagokban vagy tüzelőanyagokban nulla kibocsátási tényezős besorolású szén van, a kilépő anyagok pedig szenet tartalmaznak, az üzemeltető az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja a kilépő anyagáramok széntartalmának nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadára vonatkozó adatokat. Az üzemeltető ezáltal igazolja, hogy az alkalmazott nyomonkövetési módszertan nem becsüli szisztematikusan alul a létesítmény összkibocsátását, és hogy valamennyi érintett kilépő anyag széntartalmára vonatkozóan a nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadoknak megfelelő összesített széntömeg nem kisebb, mint a belépő anyagokban és tüzelőanyagokban lévő szén nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadainak össztömege.

Az első albekezdés alkalmazásában a 39. cikk (3) és (4) bekezdése vonatkozik a belépő anyagként használt biogáz és földgáz nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadára.”

14. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés utolsó albekezdését el kell hagyni;

b) a cikk a következő (2a) és (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az üzemeltető csak biomasszát tartalmazó kevert tüzelőanyagok vagy keverékek esetében határozza meg a biomasszahányadot. Egyéb tüzelőanyagok vagy más anyagok esetében a fosszilis tüzelőanyagok vagy más anyagok biomasszahányadaként a 0 %-os alapértelmezett értéket, a kizárólag biomasszából előállított üzemanyagok vagy más anyagok biomasszahányadaként pedig a 100 %-os alapértelmezett értéket kell használni.

Az üzemeltető csak nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot tartalmazó kevert tüzelőanyagok esetében határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát. Egyéb üzemanyagok esetében a 0 %-os alapértelmezett értéket, a kizárólag nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból álló üzemanyagok esetében pedig a 100 %-os alapértelmezett értéket kell alkalmazni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadaként.

Az üzemeltető csak abban az esetben határozza meg a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadot, illetve a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát, ha élni kíván a nulla kibocsátási tényezősként való besorolással.

(3) Az összetétellel kapcsolatos számítási tényezők egymástól való kölcsönös függését illetően az üzemeltető az alábbi szabályokat alkalmazza:

i. Ha a tüzelőanyag vagy más anyag biomasszát tartalmaz, az üzemeltető e rendelet 39. cikke szerint határozza meg a biomasszahányadot.

ii. Ha a biomasszahányad nem nulla, és az üzemeltető nulla kibocsátási tényezősként való besorolással kíván élni, az üzemeltető e rendelet 38. cikkének (5) bekezdése szerint határozza meg a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadot.

iii. Ha az üzemanyag nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot tartalmaz, az üzemeltető e rendelet 39a. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát.

iv. Ha a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada nem nulla, és az üzemeltető nulla kibocsátási tényezősként való besorolással kíván élni, az üzemeltető e rendelet 39a. cikkének (3) bekezdése szerint határozza meg a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányadát.

v. Ha az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada nem nulla, és az üzemeltető nulla kibocsátási tényezősként való besorolással kíván élni, az üzemeltető e rendelet 39a. cikkének (4) bekezdése szerint határozza meg a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát.

vi. Ha a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, illetve a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada nem nulla, az üzemeltető a nulla kibocsátási tényezős besorolású hányad kiszámításához összeadja a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadot, a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányadát és a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát. A fosszilis hányad valamennyi nem nulla kibocsátási tényezős besorolású hányad összege.

vii. Az üzemeltető a kibocsátási tényező kiszámításához az előzetes kibocsátási tényezőt megszorozza a fosszilis hányaddal.

A vi. alpont alkalmazásában, ha az üzemeltető nem számítja ki a nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadot, akkor a fosszilis hányad 100 %.

Az első albekezdéstől eltérve az üzemeltető:

i. megállapíthatja, hogy a biomasszahányad megegyezik a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal, ha ez utóbbit az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérleg alapján határozza meg;

ii. megállapíthatja, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada megegyezik a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányadával, ha ez utóbbit az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérleg alapján határozza meg;

iii. megállapíthatja, hogy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada megegyezik a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadával, ha ez utóbbit az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérleg alapján határozza meg."

15. A 37. cikk (2) bekezdése utolsó albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Kevert tüzelőanyagok használata esetén az üzemeltető igazolja, hogy az első albekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazása nem vezet a kibocsátás alulbecsléséhez."

16. A 2. szakaszban az 5. alszakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„**biomassza, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok kezelése".**

17. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés utolsó albekezdését el kell hagyni;

b) a (2) bekezdés első albekezdését el kell hagyni;

c) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a „biomasszahányad" kifejezés helyébe a „nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad" kifejezés lép;

ii. az utolsó albekezdést el kell hagyni;

d) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A bioüzemanyagoknak, a folyékony bio-energiahordozóknak és a biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak ahhoz, hogy beszámíthatók legyenek az adott forrásanyag nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadába.";

ii. a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésben megállapított kritériumoknak való megfelelést az említett irányelv 30. cikkével és 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban értékelik. A kritériumok akkor is teljesítettnek tekinthetők, ha az üzemeltető igazolja adott mennyiségű bioüzemanyag, folyékony bio-energiahordozó vagy biogáz beszerzését a megfelelő mennyiségnek az említett irányelv 31a. cikke szerint létrehozott uniós adatbázisból vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállam által létrehozott nemzeti adatbázisból való törlésével összefüggésben. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a hitelesített kibocsátást.";

iii. a hetedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a felhasznált biomassza nem felel meg e bekezdés rendelkezéseinek, széntartalma fosszilis eredetű szénnek tekintendő.";

iv. a bekezdés a következő nyolcadik albekezdéssel egészül ki:

„Ha az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított kritériumok e bekezdés első–hatodik albekezdése szerint a biomasszára nem alkalmazandók, a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad megegyezik a biomasszahányaddal."

18. A 39. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Biomasszát tartalmazó tüzelőanyagok vagy más anyagok esetében az üzemeltető eldöntheti, hogy a biomassza hiányát feltételezve alapértelmezett 0 %-os biomasszahányadot alkalmaz, vagy a (2) bekezdéssel összhangban, az e rendelet II. mellékletének 2.4. szakaszában megadott meghatározási szintek alkalmazásával határozza meg a biomasszahányadot.";

b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben – az előírt meghatározási szintre is figyelemmel – az üzemeltetőnek elemzéseket kell végeznie a biomasszahányad meghatározására, de az első albekezdés alkalmazása műszakilag nem megvalósítható, vagy észszerűtlen költségekkel járna, az üzemeltető a biomasszahányad meghatározása céljából alternatív becslési módszert nyújt be jóváhagyásra az illetékes hatósághoz. Jól meghatározott és nyomon követhető kiindulási anyagokkal működő technológiával előállított tüzelőanyagok vagy más anyagok esetében az üzemeltető becslését a technológiába belépő és az onnan kilépő fosszilis, illetve biomassza eredetű szén anyagmérlegére alapozhatja.";

c) a (2a) bekezdést el kell hagyni;

d) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdésben a 43. cikk (4) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 43. cikk (4b) bekezdésre való hivatkozás lép;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető a (4) bekezdésben meghatározott módszertant alkalmazva megállapíthatja, hogy a földgázhálózatból származó földgáz bizonyos mennyisége nulla kibocsátási tényezős besorolású biogáz. Ebben az esetben a 30. cikk (3) bekezdésétől eltérve az üzemeltető a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányaddal megegyezőnek tekinti a biomasszahányadot.";

e) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az üzemeltető meghatározhatja a biogáz biomasszahányadát és azzal megegyező, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadát azonos energiatartalmú biogáz vásárlási bizonylatainak segítségével, feltéve, hogy az üzemeltető az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítja, hogy:";

ii. az utolsó albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdésnek való megfelelés igazolásához az üzemeltető felhasználhatja az egy vagy több tagállam által létrehozott adatbázisban rögzített, a biogázátadások nyomon követését lehetővé tévő adatokat. Az e bekezdés rendelkezéseinek való megfelelés akkor tekinthető igazoltnak, ha az üzemeltető igazolja adott mennyiségű biogáz beszerzését a megfelelő mennyiségnek az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikke szerint létrehozott uniós adatbázisból vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállamok által létrehozott nemzeti adatbázisból való törlésével összefüggésben. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a hitelesített kibocsátást."

19. A szöveg a következő 39a. cikkel egészül ki:

„39a. cikk

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának, valamint a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározása

(1) Azoknak a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokat tartalmazó tüzelőanyagoknak vagy más anyagoknak az esetében, amelyeknél az üzemeltető nem tudja a (2) bekezdésnek megfelelően meghatározni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát, az üzemeltető feltételezi a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hiányát, és 0 %-os alapértelmezett értéket alkalmaz a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadaként.

(2) Az üzemeltető az alábbi, tüzelőanyag-összetételhez kapcsolódó számítási tényezőket az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérleg alapján határozza meg:

i. a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada;

ii. a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada.

Az első albekezdéstől eltérve, ha az üzemeltető nem kíván nulla kibocsátási tényezősként való besorolással élni, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada esetében más megközelítés is alkalmazható, például a tüzelőanyag vagy más anyag előállításához használt keverési vagy gyártási folyamat anyagmérlege.

(3) Az (EU) 2018/2001 irányelv alapján nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagnak vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagnak minősülő és az említett irányelv 29a. cikkében megállapított üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak megfelelő üzemanyagok széntartalma nulla kibocsátási tényezős besorolásúnak tekintendő.

Az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikkében megállapított kritériumoknak való megfelelést az említett irányelv 30. cikkével és 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell értékelni. A kritériumok akkor is teljesítettnek tekinthetők, ha az üzemeltető igazolja adott mennyiségű, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag beszerzését a megfelelő mennyiségnek az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikke szerint létrehozott uniós adatbázisból vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállamok által létrehozott nemzeti adatbázisból való törlésével összefüggésben. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a hitelesített kibocsátást.

Amennyiben a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, széntartalma fosszilis eredetű szénnek tekintendő.

(4) Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok akkor sorolhatók be nulla kibocsátási tényezősként, ha széntartalmuk tekintetében előzetesen kibocsátási egységeket adtak vissza a 2003/87/EK irányelv alapján, kivéve, ha a leválasztott szén-dioxid az e rendelet 3. cikkének 38f. pontjában meghatározott, nulla kibocsátási tényezős besorolású szénnek minősül.

Az (EU) 2018/2001 irányelv 29a. cikkének (3) bekezdésében megállapított kritériumoknak való megfelelést az említett irányelv 30. cikkével és 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell értékelni. A kritériumok akkor is teljesítettnek tekinthetők, ha az üzemeltető igazolja adott mennyiségű, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag beszerzését a megfelelő mennyiségnek az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikke szerint létrehozott uniós adatbázisból vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállam által létrehozott nemzeti adatbázisból való törlésével összefüggésben. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a hitelesített kibocsátást.

Minden egyéb esetben az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag széntartalma fosszilis eredetű szénnek tekintendő.

(5) Adott hányadú, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag földgázhálózatba való betáplálása esetén az üzemeltető meghatározhatja annak földgázon belüli hányadát és azzal megegyező, nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadát azonos energiatartalmú biogáz vásárlási bizonylatainak segítségével, feltéve, hogy az üzemeltető az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően bizonyítja, hogy:

a) a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag ugyanazon mennyiségét nem számolják el kétszer, különösen, hogy senki más nem jelenti be, hogy ő használta fel a megvásárolt, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot, ideértve az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 12. bekezdésében meghatározott származási garancia nyilvánosságra hozatala révén;

b) az üzemeltető és a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag előállítója ugyanahhoz a gázhálózathoz csatlakozik.

Az e bekezdés rendelkezéseinek való megfelelés akkor tekinthető igazoltnak, ha az üzemeltető igazolja adott mennyiségű, gáznemű, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag beszerzését a megfelelő mennyiségnek az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikke szerint létrehozott uniós adatbázisból vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállamok által létrehozott nemzeti adatbázisból való törlésével összefüggésben. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a hitelesített kibocsátást.”

20. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az üzemeltető adott esetben külön határozza meg a biomasszából származó szén-dioxid mennyiségét. E célból az üzemeltető az alábbiakat használhatja:”;

ii. az utolsó albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az üzemeltető által javasolt módszer a füstgázáramból való folyamatos mintavételt foglal magában, az EN 15259 (Levegőminőség – Helyhez kötött légszennyező források emissziójának mérése – A mérési szelvények és pontok, a mérés céljának, tervének és jegyzőkönyvének követelményei) szabványt kell

alkalmazni. A 33. cikk szerinti mintavételi tervnek arányosnak kell lennie az e rendelet VII. melléklete szerinti elemzési gyakorisággal, és biztosítania kell a reprezentativitást az egész jelentési évre kiterjedően.";

b) a cikk a következő (4a), (4b) és (4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az üzemeltető a (4) bekezdés szerint meghatározott biomasszahányadot használja nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadként, ha a mérésen alapuló módszer tárgyát képező kibocsátást okozó összes tüzelőanyag vagy más anyag tekintetében teljesülnek az alábbi feltételek:

i. az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésben megállapított kritériumok e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének első–hatodik albekezdése szerint nem alkalmazandók; vagy

ii. a felhasznált tüzelőanyag vagy más anyag biomasszahányadát 100 %-ban igazolják az e rendelet 38. cikkének (5) bekezdése szerint releváns bizonyítékok.

A ii. feltétel az e rendelet 39. cikkének (4) bekezdése szerint nyomon követett biogáz esetében teljesítettnek minősül.

Ha a mérésen alapuló módszer tárgyát képező kibocsátást okozó tüzelőanyagok vagy más anyagok tekintetében nem teljesül az i. és a ii. feltétel, az üzemeltető az e rendelet 24–39a. cikke szerinti, számításon alapuló megközelítéssel határozza meg e tüzelőanyagok vagy más anyagok nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadát.

(4b) Az üzemeltető a kibocsátó forrás összkibocsátásából levonhatja az e cikk (4a) bekezdése szerint meghatározott, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszából származó kibocsátást.

Ha az üzemeltető által a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad meghatározására javasolt módszer a füstgázáramból való folyamatos mintavételt foglal magában, és a létesítmény hálózatból származó földgázt használ, az üzemeltető e rendelet 32–35. cikke szerint határozza meg a felhasznált biogáz fizikai szén-dioxid-mennyiségét, a megfelelő szén-dioxid-mennyiséget pedig levonja az e cikk (4a) bekezdése szerint meghatározott, nulla kibocsátási tényezős besorolású szén-dioxid-mennyiségből.

(4c) Ha az üzemeltető nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokat használ a mérésen alapuló módszer tárgyát képező folyamatban, akkor az üzemeltető az összkibocsátásból levonhatja a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó kibocsátást.

A nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó kibocsátást az e rendelet 24–39a. cikke szerinti, számításon alapuló megközelítéssel kell meghatározni. A kibocsátás az adott üzemanyag tevékenységi adatainak és az előzetes kibocsátási tényezőnek, valamint a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának a szorzata.";

c) az (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) megfelelő anyagmérleg segítségével történő számítás, figyelembe véve a belépő oldal összes jelentős paraméterét, ideértve a szén-dioxid-kibocsátás esetében legalább a belépő anyagokat, a belépő levegőáramot és a technológiai hatékonyságot, valamint a kilépő oldal összes jelentős paraméterét, ideértve legalább a termékkibocsátást, valamint az oxigén (O_2), a kén-dioxid (SO_2) és a nitrogén-oxidok (NO_x) koncentrációját."

21. A 44. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az üzemeltető a kibocsátás vagy az átadott szén-dioxid-mennyiség meghatározásához lényeges paraméterek óránkénti átlagát – ideértve a koncentrációkat és az áramot is – mérésen alapuló módszerekkel számítja ki, a konkrét óra esetében rendelkezésre álló összes adatpont felhasználásával."

22. A 46. cikkben és az I. melléklet 1. szakaszának 7. a), b) és c) pontjában a „szállítóhálózat" kifejezés helyébe a „szén-dioxid-szállítási infrastruktúra" kifejezés lép.

23. A 47. cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdését el kell hagyni.

24. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amennyiben az inherens szén-dioxid a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó, vagy az említett irányelv 24. cikke értelmében figyelembe vett tevékenységekből származik, és azt később forrásanyag részeként a létesítményből egy másik létesítménybe adják át, amely a tevékenysége alapján az említett irányelv hatálya alá esik, az nem számít kibocsátásnak a származási létesítményben. A nulla kibocsátási tényezős besorolású biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada inherens szén-dioxidon belüli hányadának az e rendelet 39. cikke szerint történő meghatározása során az átadó létesítmény üzemeltetője biztosítja, hogy a választott nyomonkövetési módszer ne becsülje szisztematikusan alá az átadó létesítmény összkibocsátását.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az üzemeltetők a létesítményből átadott inherens szén-dioxid mennyiségét mind az átadó, mind pedig az átvevő létesítményben meghatározhatják. Ebben az esetben az inherens szén-dioxid átadott, illetve átvett mennyiségének és a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag megfelelő hányadának meg kell egyeznie.”

25. A 49. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az üzemeltető a létesítmény kibocsátásából levonja annak a 2003/87/EK irányelv I. melléklete hatálya alá tartozó tevékenységekből származó szén-dioxidnak a mennyiségét, amely nem nulla kibocsátási tényezős besorolású szénből származik, és amelyet nem a létesítmény bocsátott ki, hanem a létesítményből az alábbiak bármelyikének átadtak:

i. leválasztó létesítménynek elszállítás és a 2009/31/EK irányelv szerint engedélyezett tárolóhelyen való geológiai tárolás céljából;

ii. szén-dioxid-szállítási infrastruktúrának a 2009/31/EK irányelv szerint engedélyezett tárolóhelyen történő hosszú távú geológiai tárolás céljából;

iii. a 2009/31/EK irányelv szerint engedélyezett tárolóhelynek hosszú távú geológiai tárolás céljából.”;

b) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Egy létesítményből vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrából egy másik létesítménybe vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába az (1) bekezdés szerint átadott szén-dioxid mennyiségének meghatározása érdekében az üzemeltető az e rendelet IV. mellékletében rögzített további rendelkezésekre figyelemmel számításon alapuló módszert vagy az e rendelet 43., 44. és 45. cikkének megfelelően mérésen alapuló módszert alkalmaz.

Amennyiben a mérésen alapuló módszert alkalmazza, a kibocsátó forrásnak meg kell felelnie a mérési pontnak, és a kibocsátást az átadott szén-dioxid mennyiségében kell kifejezni.

(4) Ha mérésen alapuló módszert használ az egyik létesítményből vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrából másikba átadott szén-dioxid-mennyiség meghatározásához, az üzemeltető az e rendelet VIII. mellékletének 1. szakaszában meghatározott legmagasabb meghatározási szintet alkalmazza.

Az üzemeltető azonban az eggyel alacsonyabb meghatározási szintet is alkalmazhatja, ha megállapította, hogy az e rendelet VIII. mellékletének 1. szakaszában meghatározott legmagasabb meghatározási szint alkalmazása műszakilag nem megvalósítható, vagy észszerűtlen költségekkel jár.”;

c) a cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadot tartalmazó tüzelőanyagokból vagy más anyagokból származó szén-dioxid leválasztó létesítménynek való átadása esetén az átadó létesítmény e cikk (1) bekezdése szerint csak a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású szénből származó szénhányaddal arányos szén-dioxid-mennyiséget vonja le a jelentett kibocsátásából.

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúrák vagy tárolóhelyek üzemeltetői nyomon követik a szivárgásokból származó kibocsátást, a diffúz kibocsátást és a légkörbe visszajuttatott kibocsátást az első albekezdésben említett bármely szén-dioxid-forrásból, ideértve a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket nem végző jogalanyoktól származó szén-dioxidot is, és úgy jelenti a kibocsátást, mintha a szén-dioxid fosszilis eredetű lenne.

(7) A szén-dioxid-szállítási infrastruktúrák üzemeltetői az adott jelentési időszakban jelentett kibocsátásba beleszámíthatják az esetlegesen szállítás alatt álló szén-dioxidot, amelyet legkésőbb a következő év január 31-g másik létesítménynek vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrának átadnak. Az üzemeltető évente jegyzéket készít a szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába belépő és onnan kilépő szén-dioxidról, és külön jelenti az esetlegesen szállítás alatt álló szén-dioxidot.”

26. A rendelet szövege a következő 49a. cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Termékben stabil kémiai kötésben lévő kibocsátás

(1) Az üzemeltető a létesítmény kibocsátásából levon annyi, a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó tevékenységek során használt, nem nulla kibocsátási tényezős besorolású szénből származó szén-dioxidot, amennyit a létesítmény nem bocsátott ki, hanem a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló rendeletben felsorolt termékek egyikében stabil kémiai kötésbe került.

Nulla kibocsátási tényezős besorolású szénhányadot tartalmazó tüzelőanyagokból vagy más anyagokból származó szén-dioxid esetében az üzemeltető csak azt a szén-dioxid-mennyiséget vonja le a létesítmény kibocsátásából, amely a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló rendeletben felsorolt termékek egyikében stabil kémiai kötésbe került, a nem nulla kibocsátási tényezős besorolású szénből származó szénhányaddal arányosan.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt leírásnak megfelelő termékben kémiai kötésbe került szén-dioxid mennyiségének meghatározásához az üzemeltető az e rendelet II. mellékletének 2. és 4. szakasza szerinti szabványos módszert alkalmazza, vagy az e rendelet 25. cikke szerinti anyagmérleget használ, e számításhoz releváns forrásanyagként alapul véve azokat a folyamatba belépő és onnan kilépő tüzelőanyagokat és más anyagokat, amelyekben a szén-dioxid kémiai kötésbe kerül, egyúttal figyelembe véve a folyamathoz kapcsolódó, égetésből származó esetleges kibocsátást. E célból az e rendelet II. mellékletében meghatározott legmagasabb meghatározási szint alkalmazandó az ugyanazon mellékletben arra a tevékenységre vonatkozóan előírt módon, amelyből a szén-dioxid származik. Az üzemeltető azonban az eggyel alacsonyabb meghatározási szintet is alkalmazhatja, ha az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően bizonyítja, hogy az e rendelet II. mellékletében meghatározott legmagasabb meghatározási szint alkalmazása műszakilag kivitelezhetetlen, vagy észszerűtlen költségekkel járna.”

27. A IV. fejezet címe helyébe a következő szöveg lép:

„**A LÉGI KÖZLEKEDÉS KIBOCSÁTÁSÁNAK ÉS NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS HATÁSAINAK NYOMON KÖVETÉSE**”.

28. Az 51. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden légijármű-üzembentartó nyomon követi és jelenti a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében foglalt, az adott légijármű-üzembentartó által a jelentési időszakban végzett és a légijármű-üzembentartó felelőssége alá tartozó összes járathoz kapcsolódó légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátást és nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 2003/87/EK irányelv 3. cikkének o) pontjában említett, a járatért felelős légijármű-üzembentartó egyértelmű azonosítása céljából a légiforgalmi irányító szolgálat felé használt, a repülési terv 7. rovatában szereplő hívójelet kell használni. A hívójel az alábbiak szerint határozza meg a légijármű-üzembentartót:

a) amennyiben a 7. rovat a légi járművet üzemeltető ügynökség ICAO-kódját tartalmazza, az egyedi légijármű-üzembentartó az a légi járművet üzemeltető ügynökség, amelyhez az adott ICAO-kódot rendelték;

b) amennyiben a 7. rovat a légi járműnek az üzembentartási engedélyben (vagy azzal egyenértékű dokumentumban) vagy valamely állam által kiadott, a légijármű-üzembentartót azonosító dokumentumban kifejezetten felsorolt honosságát vagy közös jelét és lajstromjelét tartalmazza, akkor az egyedi légijármű-üzembentartó az a jogi vagy természetes személy, aki vagy amely az adott üzembentartási engedély (vagy azzal egyenértékű dokumentum) jogosultja, vagy akit vagy amelyet a dokumentum megnevez.";

c) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a légijármű-üzembentartó a (3) bekezdésben említett hívójel használatával nem azonosítható egyértelműen, akkor a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének o) pontjában említett, a járatért felelős légijármű-üzembentartó az a természetes vagy jogi személy, akivel vagy amellyel a járat parancsnoka munkaviszonyban vagy egyéb szerződéses jogviszonyban áll."

29. Az 52. cikk (1) bekezdése első két albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Legkésőbb négy hónappal azelőtt, hogy a légijármű-üzembentartó a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá eső légiközlekedési tevékenységbe kezd, e rendelet 12. cikkének megfelelően benyújtja a kibocsátás és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó nyomonkövetési tervet az illetékes hatóságnak.

Az első albekezdéstől eltérve az a légijármű-üzembentartó, amely először folytat a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá eső légiközlekedési tevékenységet vagy követ nyomon és jelent nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat, és ezt a tevékenység megkezdése előtt négy hónappal nem lehetett előre látni, indokolatlan késedelem nélkül, de legfeljebb hat héttel a szóban forgó tevékenység végzését követően nyomonkövetési tervet nyújt be az illetékes hatóságnak. A légijármű-üzembentartó megfelelő indoklást nyújt be az illetékes hatóságnak arra vonatkozóan, hogy miért nem lehetett a tevékenység megkezdése előtt négy hónappal nyomonkövetési tervet benyújtani."

30. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden légijármű-üzembentartó úgy határozza meg a légiközlekedési tevékenységekből származó éves szén-dioxid-kibocsátást, hogy megszorozza mindegyik tiszta üzemanyag tonnában kifejezett éves fogyasztását a vonatkozó kibocsátási tényezővel.

Kevert légijármű-üzemanyagok esetében a légijármű-üzembentartó mindegyik tiszta üzemanyag elméleti mennyiségét az adott kevert légijármű-üzemanyag összmennyisége és az összetételére vonatkozó adatok alapján határozza meg az alábbiak alkalmazásával:

i. ha az üzemanyag biomasszát tartalmaz, a légijármű-üzembentartó az 54. cikk szerint határozza meg a biomasszahányadot;

ii. ha az üzemanyag nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot tartalmaz, a légijármű-üzembentartó az 54b. cikk szerint határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát;

iii. ha a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada nem nulla, és a légijármű-üzembentartó nulla kibocsátási tényezősként való besorolással kíván élni, a légijármű-üzembentartó e rendelet 54c. cikke szerint határozza meg a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát;

iv. ha a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, illetve a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada nem nulla, a légijármű-üzembentartó a nulla kibocsátási tényezős besorolású hányad kiszámításához összeadja a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadot, valamint a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát. A fosszilis hányad valamennyi nem nulla kibocsátási tényezős besorolású hányad összege;

v. a légijármű-üzembentartó mindegyik tiszta üzemanyag elméleti mennyiségének kiszámításához megszorozza a kevert légijármű-üzemanyag összmennyiségét a vonatkozó hányaddal.

E bekezdés iv. pontjának alkalmazásában, ha a légijármű-üzembentartó nem számítja ki a nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadot, akkor a fosszilis hányad 100 %.";

b) a cikk a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, az e rendelet 55. cikkének (1) és (2) bekezdésében, a 2003/87/EK irányelv 28a. cikkének (4) bekezdésében, valamint a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében foglalt táblázat »Légi közlekedés« bejegyzésében meghatározott kibocsátási küszöbértékek vizsgálata céljából a légijármű-üzembentartó a szén-dioxid-kibocsátás meghatározásához mindegyik üzemanyag éves fogyasztását megszorozza a hozzá tartozó előzetes kibocsátási tényezővel.

(1b) Az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (*)3. cikke szerinti jelentés céljából a légijármű-üzembentartó meghatározza és jelenti az egyes tüzelőanyagok éves fogyasztásának és a hozzájuk tartozó előzetes kibocsátási tényezőnek a szorzataként kapott kibocsátást.

_____

(*) A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/1603/oj).”

c) a (6) bekezdés utolsó albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A bioüzemanyagokon, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokon, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokon és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokon kívüli alternatív légijármű-üzemanyagok esetében a légijármű-üzembentartó e rendelet 32. cikkének megfelelően határozza meg a kibocsátási tényezőt. Ilyen üzemanyagok esetében meg kell határozni és kísérő adatként jelenteni kell a fűtőértéket.”

31. A rendelet szövege a következő 53a. cikkel egészül ki:

„53a. cikk

Az alternatív légijármű-üzemanyagok használatának jelentésére vonatkozó szabályok

(1) A légijármű-üzembentartó nyomon követi és mindegyik járathoz vagy repülőtérpárhoz rendelve jelenti a felhasznált alternatív légijármű-üzemanyagok mennyiségét.

(2) Ha az alternatív légijármű-üzemanyagokat fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára hitelt érdemlő módon igazolja, hogy az alternatív légijármű-üzemanyagot közvetlenül az adott járat indulása előtti üzemanyag-felvételt követően a járathoz rendelte.

Amennyiben egy légi jármű egymást követően több járatot teljesít a szóban forgó járatok közötti üzemanyag-felvétel nélkül, a légijármű-üzembentartó felosztja az alternatív üzemanyag mennyiségét, és az előzetes kibocsátási tényező alkalmazásával kiszámított kibocsátásokkal arányosan az említett járatokhoz rendeli.

(3) Amennyiben az alternatív légijármű-üzemanyagok fizikailag nem rendelhetők hozzá a repülőtéren egy adott járathoz, a légijármű-üzembentartó az üzemanyagot azon járataihoz rendeli hozzá, amelyek esetében kibocsátási egységeket kell visszaadni a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően, mégpedig a szóban forgó repülőtérről induló említett járatoknak az előzetes kibocsátási tényező felhasználásával kiszámított kibocsátásával arányosan.

E tekintetben a légijármű-üzembentartónak az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolnia kell, hogy az alternatív légijármű-üzemanyagot a jelentési időszakban, a jelentési időszak kezdete előtt 3 hónappal vagy a jelentési időszak vége után 3 hónappal szállították ki az indulási repülőtér tüzelőanyag-adagoló rendszerébe.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában a légijármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy:

i. a bejelentett alternatív légijármű-üzemanyag teljes mennyisége nem haladja meg az azon járatokhoz felhasznált üzemanyag teljes mennyiségét, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdése szerint kibocsátási egységeket kell visszaadni, és amelyek arról a repülőtérről indulnak, ahová az alternatív légijármű-üzemanyagot kiszállították;

ii. azon járatok tekintetében, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdése szerint kibocsátási egységeket kell visszaadni, az alternatív légijármű-üzemanyag mennyisége nem haladja meg a megvásárolt alternatív légijármű-üzemanyag összmennyiségét, amelyből le kell vonni a harmadik feleknek eladott alternatív légijármű-üzemanyagok mennyiségét;

iii. a légi járatokhoz hozzárendelt alternatív légijármű-üzemanyagok és fosszilis tüzelőanyagok repülőtér-páronként összesített aránya nem haladja meg az elismert nemzetközi szabvány szerint tanúsított, adott üzemanyagtípusra vonatkozó maximális keverési határértéket;

iv. az alternatív légijármű-üzemanyag egyazon mennyiségét nem számolják el kétszer, különös tekintettel arra, hogy a megvásárolt alternatív légijármű-üzemanyagot sem egy korábbi jelentés, sem más légijármű-üzembentartó, sem más szén-dioxid-árazási rendszer nem tünteti fel felhasználtként.

Az i–iii. pont alkalmazásában a repülés után és az üzemanyag-felvétel előtt a tartályban maradó üzemanyagot 100 %-ban fosszilis tüzelőanyagnak kell tekinteni.

A iv. pontban említett követelményeknek való megfelelés igazolásához a légijármű-üzembentartó felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikkével összhangban létrehozott uniós adatbázisban vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállam által létrehozott nemzeti adatbázisban rögzített adatokat.”

32. Az 54. és 54a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*54. cikk*

A bioüzemanyagok biomasszahányadának meghatározása

(1) A légijármű-üzembentartó meghatározza a bioüzemanyagot tartalmazó kevert légijármű-üzemanyagok biomasszahányadát. A légijármű-üzembentartó a bioüzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban határozza meg a bioüzemanyag-hányadot. A légijármű-üzembentartó tiszta bioüzemanyagok esetében a biomasszahányad 100 %-os alapértelmezett értékét használja.

Az első albekezdéstől eltérve a bioüzemanyagokat tartalmazó kevert légijármű-üzemanyagokat használó légijármű-üzembentartó dönthet úgy, hogy a bioüzemanyag és a fosszilis légijármű-üzemanyag tartalmát külön forrásanyagként követi nyomon, ha az üzemanyag-forgalmazók által szolgáltatott bizonyítékok lehetővé teszik ezt a megközelítést.

(2) Ha a bioüzemanyagokat fizikailag összekeverik a fosszilis tüzelőanyagokkal, és fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó a 32–35. cikkel összhangban elemzéseket végezhet a biomasszahányad meghatározására, egy vonatkozó szabvány és a fenti cikkekben meghatározott analitikai módszerek alapján, feltéve, hogy az illetékes hatóság jóváhagyja a szóban forgó szabvány és analitikai módszerek használatát. Ha a légijármű-üzembentartó igazolja az illetékes hatóságnak, hogy az ilyen elemzések észszerűtlen költségekkel járnának vagy műszakilag nem megvalósíthatók, a légijármű-üzembentartó a bioüzemanyag-tartalom becslését a megvásárolt fosszilis tüzelőanyagok és bioüzemanyagok keverékének anyagmérlegére alapozhatja. Ha a biomasszahányadot az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérleg alapján határozta meg, nem szükséges bizonyítékot szolgáltatni az észszerűtlen költségekre vagy a műszaki kivitelezhetőségre vonatkozóan.

(3) Ha a megvásárolt bioüzemanyag-tételeket nem szállítják fizikailag egy adott légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó nem használ elemzéseket a felhasznált tüzelőanyagok biomasszahányadának meghatározásához. A légijármű-üzembentartó meghatározhatja a biomasszahányadot azonos energiatartalmú bioüzemanyag vásárlási bizonylatainak segítségével.

54a. cikk

A támogatható légijármű-üzemanyagokra vonatkozó egyedi rendelkezések

(1) A 2003/87/EK irányelv 3c. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában a kereskedelmi légijármű-üzembentartó létrehoz, dokumentál, végrehajt és fenntart olyan írásos eljárást, amellyel nyomon követi a szubszonikus légi járatokban felhasznált támogatható tiszta légijármű-üzemanyag mennyiségét (tonnában), és a támogatható légijármű-üzemanyag bejelentett mennyiségét külön kísérő adatként feltünteti az éves kibocsátási jelentésében.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a légijármű-üzembentartó gondoskodik arról, hogy a támogatható légijármű-üzemanyag bejelentett mennyisége az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkével összhangban vagy az (EU) 2023/2405 rendelet alapján elfogadható más tanúsítvánnyal tanúsításra kerüljön. Az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy a légijármű-üzembentartó felhasználja az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikkével összhangban létrehozott uniós adatbázisban vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállam által létrehozott nemzeti adatbázisban rögzített adatokat. Ha utólag megállapítást nyer, hogy a fent említett adatbázisokból törölt mennyiségek fenntarthatósági igazolása nem megfelelő, az illetékes hatóság értelemszerűen helyesbíti a támogatható tiszta légijármű-üzemanyagok hitelesített mennyiségét.

(3) Kevert légijármű-üzemanyagok esetében a légijármű-üzembentartó a támogatható légijármű-üzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (3a) bekezdéssel összhangban határozza meg a támogatható tiszta légijármű-üzemanyag mennyiségét.

(3a) A légijármű-üzembentartó a támogatható tiszta légijármű-üzemanyag mennyiségét az e rendelet 53. cikkének (1) bekezdésében meghatározott módon, a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdése alapján támogatható tiszta alternatív üzemanyagok összegeként határozza meg. A támogatható tiszta üzemanyagokat a (4) vagy (5) bekezdés szerint mindegyik járathoz vagy repülőtérpárhoz hozzá kell rendelni.

(4) Ha a támogatható légijármű-üzemanyagokat fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára hitelt érdemlő módon igazolja, hogy a támogatható légijármű-üzemanyagot közvetlenül az adott járat indulása előtti üzemanyag-felvételt követően a járathoz rendelte.

Amennyiben egy légi jármű egymást követően több járatot teljesít a szóban forgó járatok közötti üzemanyag-felvétel nélkül, a légijármű-üzembentartó felosztja a támogatható légijármű-üzemanyagok mennyiségét, és az előzetes kibocsátási tényező alkalmazásával kiszámított kibocsátásokkal arányosan az említett járatokhoz rendeli.

(5) Amennyiben a támogatható légijármű-üzemanyagok fizikailag nem rendelhetők hozzá a repülőtéren egy adott járathoz, a légijármű-üzembentartó az üzemanyagot azon járataihoz rendeli hozzá, amelyek esetében kibocsátási egységeket kell visszaadni a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően és az említett irányelv 3c. cikkének (8) bekezdésének hatálya alá tartozó járatokhoz, mégpedig a szóban forgó repülőtérről induló említett járatoknak az előzetes kibocsátási tényező felhasználásával kiszámított kibocsátásával arányosan.

E célból a légijármű-üzembentartónak az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolnia kell, hogy a támogatható légijármű-üzemanyagot a jelentési időszakban, a jelentési időszak kezdete előtt 3 hónappal vagy a jelentési időszak vége után 3 hónappal szállították ki az indulási repülőtér tüzelőanyag-adagoló rendszerébe.

(6) A (4) és (5) bekezdés alkalmazásában a légijármű-üzembentartó az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolja, hogy:

a) a bejelentett támogatható légijármű-üzemanyag teljes mennyisége nem haladja meg az adott légijármű-üzembentartó által azon járatokhoz felhasznált üzemanyag teljes mennyiségét, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kibocsátási egységeket kell visszaadni, valamint az említett irányelv 3c. cikkének (8) bekezdésének hatálya alá tartozó járatokhoz felhasznált üzemanyag teljes mennyiségét, amelyek arról a repülőtérről indulnak, ahová a támogatható légijármű-üzemanyagot kiszállították;

b) azon járatok tekintetében, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdésének megfelelően és az említett irányelv 3c. cikkének (8) bekezdésének hatálya alá tartozó járatokból kibocsátási egységeket kell visszaadni, a támogatható légijármű-üzemanyag mennyisége nem haladja meg a megvásárolt támogatható légijármű-üzemanyag összmennyiségét, amelyből le kell vonni a harmadik feleknek eladott támogatható légijármű-üzemanyagok mennyiségét;

c) a légi járatokhoz hozzárendelt támogatható légijármű-üzemanyagok és fosszilis tüzelőanyagok repülőtér-páronként összesített aránya nem haladja meg az elismert nemzetközi szabvány szerint tanúsított, adott üzemanyagtípusra vonatkozó maximális keverési határértéket;

d) a támogatható légijármű-üzemanyag egyazon mennyiségét nem számolják el kétszer, különös tekintettel arra, hogy a megvásárolt támogatható légijármű-üzemanyagot sem egy korábbi jelentés, sem más légijármű-üzembentartó, sem más szén-dioxid-árazási rendszer nem tünteti fel felhasználtként.

Az a), b) és c) pont alkalmazásában a repülés után és az üzemanyag-felvétel előtt a tartályban maradó üzemanyagot 100 %-ban nem támogatható üzemanyagnak kell tekinteni.

A d) pontban említett követelményeknek való megfelelés igazolásához a légijármű-üzembentartó felhasználhatja az (EU) 2018/2001 irányelv 31a. cikkével összhangban létrehozott uniós adatbázisban vagy az említett irányelv 31a. cikkének (5) bekezdése szerint a tagállam által létrehozott nemzeti adatbázisban rögzített adatokat.”

33. A rendelet szövege a következő 54b. és 54c. cikkel egészül ki:

„*54b. cikk*

A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározása

(1) A légijármű-üzembentartó meghatározza a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot tartalmazó kevert légijármű-üzemanyagban a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát. A légijármű-üzembentartó a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hiányát feltételezve alapértelmezett 100 %-os fosszilis hányadot alkalmaz, vagy a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát. A légijármű-üzembentartó értelemszerűen a tiszta, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag esetében a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának 100 %-os alapértelmezett értékét használja.

Az első albekezdéstől eltérve a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot tartalmazó kevert légijármű-üzemanyagokat használó légijármű-üzembentartó dönthet úgy, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag, illetve más fosszilis légijármű-üzemanyag tartalmát külön forrásanyagként követi nyomon, ha az üzemanyag-forgalmazók által szolgáltatott bizonyítékok lehetővé teszik ezt a megközelítést.

(2) Amennyiben a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagot, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagot vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagot fizikailag fosszilis tüzelőanyagokkal keverik, és fizikailag azonosítható tételekben szállítják a légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag tartalmának becslését az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti anyagmérlegre alapozza, amely a megvásárolt fosszilis tüzelőanyagok, illetve nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag keverékét tükrözi.

(3) Ha a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag megvásárolt tételeit nem szállítják fizikailag egy adott légi járműhöz, a légijármű-üzembentartó a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát meghatározhatja azonos energiatartalmú, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag bizonylatainak segítségével.

54c. cikk

A bioüzemanyagok, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok légijármű-üzembentartók általi nulla kibocsátási tényezőként való besorolásának feltételei

(1) A légijármű-üzembentartó csak akkor számíthatja be a kevert légijármű-üzemanyag biomasszahányadát a nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányadba, ha a bioüzemanyag-tartalom megfelel a 38. cikk (5) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(2) A légijármű-üzembentartó csak akkor számíthatja be a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag kevert légijármű-üzemanyagon belüli hányadát a nulla kibocsátási tényezős, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányadába, ha a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag tartalma megfelel a 39a. cikk (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(3) A légijármű-üzembentartó csak akkor számíthatja be az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag kevert légijármű-üzemanyagon belüli hányadát a nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadába, ha az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag tartalma megfelel a 39a. cikk (4) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(4) A légijármű-üzembentartó csak akkor jelenthet be nulla kibocsátási tényezős besorolású bioüzemanyagokat, nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat és nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokat, ha ezek a nulla kibocsátási tényezős besorolású üzemanyagok megfelelnek az e rendelet 53a. cikke szerint meghatározott maximális üzemanyag-felhasználási mennyiségnek azon járatok tekintetében, amelyek esetében a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3) bekezdése szerint kibocsátási egységeket kell visszaadni."

34. Az 55. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az 53. cikktől eltérve a kis kibocsátók és azok a légijármű-üzembentartók, amelyeknek a 2003/87/EK irányelv 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és 3c. cikkének (8) bekezdésében említettektől eltérő légi járatokból származó éves összkibocsátása nem éri el a 3 000 tonna szén-dioxidot, az üzemanyag-fogyasztásukat a repülőtérpáronkénti távolság alapján az Eurocontrol vagy más, érintett szervezet által alkalmazott eszközökkel is megbecsülhetik, amelyek képesek az összes vonatkozó légi közlekedési információk feldolgozására, és elkerülik a kibocsátás alulbecslését."

35. A rendelet szövege a következő 56a. és 56b. cikkel egészül ki:

„*56a. cikk*

A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások szén-dioxid-egyenértékének kiszámítása

(1) Mindegyik légijármű-üzembentartó járatonkénti szén-dioxid-egyenértékben (CO_2(e)) kifejezve nyomon követi azokat a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat, amelyek sugárhajtóművel felszerelt repülőgépekkel végzett tevékenységeikből eredően merülnek fel.

(2) A légijármű-üzembentartó a globális felmelegedési potenciál (GWP) mérőszámának – különösen a GWP_{20}-nak, a GWP_{50}-nek és a GWP_{100}-nak – a használatával számítja ki a járatonkénti CO_2(e) értékét, így mindegyik nyomon követett járatra vonatkozóan megkapja három időtávra (20, 50 és 100 év) a CO_2(e)-értéket.

(3) A légijármű-üzembentartó az e rendeletben és a NEATS-ben meghatározott hatásosságot használja a (2) bekezdésben említett GWP pontosítására a járatonkénti CO_2(e) kiszámításához, kivéve, ha a légijármű-üzembentartó igazolja az illetékes hatóság számára, hogy a hatásosság nem használható.

(4) A járatonkénti CO_2(e) kiszámításához mindegyik légijármű-üzembentartó CO_2(e)-számítási megközelítést alkalmaz, amely az alábbi elemekből áll:

a) a IIIa. melléklet 3. szakaszában ismertetett üzemanyag-fogyasztási modul és kibocsátásbecslési modul;

b) a IIIa. melléklet 4. szakaszában említett, időjárásalapú megközelítésből álló C. módszer és helyalapú egyszerűsített megközelítésből álló D. módszer;

c) a IIIa. melléklet 5. szakaszában és a IIIb. mellékletben ismertetett, adathiányok esetén alkalmazott, alapértelmezett értékekkel kapcsolatos megközelítés.

A C. és a D. módszer az e bekezdés a) pontjában említett modulokból származó bemeneti adatokon, a légijármű-üzembentartótól származó adatokon, valamint a légijármű-üzembentartótól vagy külső forrásból származó releváns időjárási adatokon alapul.

(5) Mindegyik légijármű-üzembentartó a C. módszerrel számítja ki a járatonkénti CO_2(e) értékét.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve az 55. cikk (1) bekezdésében meghatározott kis kibocsátók alkalmazhatják a D. módszert.

(7) A légijármű-üzembentartók a CO_2(e)-számítási modellek járataikra történő alkalmazásához a IIIa. melléklet 2. bekezdése szerinti NEATS-nek, saját vagy harmadik féltől származó információtechnológiai eszközöknek, vagy a NEATS és az említett eszközök együttesének használatával az összes alábbi feltételt teljesítik:

a) az említett eszközök megfelelnek a IIIa. mellékletben meghatározott követelményeknek az ugyanazon melléklet 3., 4. és 5. szakasza szerinti kibocsátásbecslési modell tekintetében;

b) ha a IIIa. mellékletben meghatározott bővített időjárási adatok szükségesek, az említett eszközök ugyanazt a NEATS-en keresztül megadottal megegyező közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodellt és időjárási adatokat használják;

c) az említett eszközök lehetővé teszik és megkönnyítik a IIIa. melléklet 4. szakasza szerint nyomon követett adatokba hitelesítés céljából történő betekintést;

d) az említett eszközök biztonsági mentési és helyreállítási funkciókkal biztosítják a nyomon követett adatok legalább két évig történő biztonságos tárolását;

e) az említett eszközök megfelelnek a 75. cikk (1) bekezdésében meghatározott elveknek.

(8) Amennyiben a légijármű-üzembentartó a (7) bekezdésben említett eszközöket tervezi használni az üzemanyag-fogyasztási modulon kívül, a légijármű-üzembentartó előbb benyújtja az eszközök műszaki leírását a Bizottságnak. A Bizottság megvizsgálja az eszközök leírását, és amennyiben az eszközök megfelelnek e rendelet követelményeinek, jóváhagyja őket. A jóváhagyást követően a légijármű-üzembentartó részletesebben kifejti az eszközök műszaki leírását és munkafolyamatát a nyomonkövetési tervben.

56b. cikk

Adatok nyomon követése

(1) A légijármű-üzembentartók nyomon követik a IIIa. melléklet 4. szakaszában említett adatokat.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak szerint nyomon követett adatokat a légijármű-üzembentartó szerzi be többek között repülésiadat-rögzítő berendezésekből, amennyiben rendelkezésre állnak.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a légijármű-üzembentartó dönthet úgy, hogy az adatok egy részének vagy egészének figyelemmel kíséréséhez az alábbiakat veszi igénybe:

a) független külső források, például Eurocontrol;

b) a IIIa. melléklet 2. szakaszában ismertetett NEATS.

(4) Ha az adatok hiányosak, és a légijármű-üzembentartó igazolta, hogy sem NEATS-en keresztül, sem egyéb módszerrel nem tudja lekérdezni az adatokat, a légijármű-üzembentartó a IIIa. melléklet 5. szakaszában és a IIIb. mellékletben megadott alapértelmezett értékeket használja.

(5) A légijármű-üzembentartók hozzáférést adnak a hitelesítőnek a hitelesítéshez szükséges összes adathoz, köztük a bizalmas adatokhoz is. A légijármű-üzembentartó kérésére az illetékes hatóság a légijármű-üzembentartó által közölt információkat bizalmasan kezeli.

(6) Amennyiben a NEATS nem használható, mert nem áll rendelkezésre, a légijármű-üzembentartó legalább a járatonkénti repülési információkat és légijármű-jellemzőket nyomon követi. Ez esetben a járatonkénti CO_2(e)-számítást későbbi szakaszban végzi el a légijármű-üzembentartó, legkésőbb akkor, amikor a Bizottság rendelkezésre bocsátja a NEATS-et.

(7) Amennyiben közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodell nem használható, mert nem áll rendelkezésre a NEATS-ben, a légijármű-üzembentartó az 56a. cikk (5) bekezdésétől eltérve a D. módszert használja. A közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodell rendelkezésre bocsátását követően a légijármű-üzembentartó a megfelelő módszert alkalmazza az 56a. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban.

(8) A NEATS-et adott esetben naprakésszé kell tenni.”

36. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az üzemeltető vagy légijármű-üzembentartó írásos eljárásokat hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követése és jelentése során végzett adatkezelési tevékenységekhez és biztosítja, hogy az adatkezelési tevékenységekből eredő éves kibocsátási jelentés ne tartalmazzon valótlanságokat, és összhangban legyen a nyomonkövetési tervvel, az említett írásos eljárásokkal és e rendelettel.”;

b) a (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az adatkezelés összes lépése, az elsődleges adatoktól az éves kibocsátásig és a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokig, amelyeknek tükrözniük kell az adatkezelési tevékenységek sorrendjét és kölcsönhatását, ideértve az alkalmazott képleteket és adatösszesítési lépéseket is;”.

37. A 66. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Adathiányok kezelése kibocsátásjelentéshez**”;

b) a (2) bekezdés utolsó albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az első két albekezdésben említett, adathiányos járatok száma meghaladja a jelentett éves járatok 5 %-át, a légijármű-üzembentartó haladéktalanul tájékoztatja arról az illetékes hatóságot, és helyreigazító intézkedéseket tesz a nyomonkövetési módszer javítására.”

38. A 68. cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A légijármű-üzembentartó az (1) bekezdésben foglaltakkal azonos feltételek mellett, az éves kibocsátási jelentéshez mellékelve külön jelentést nyújt be az illetékes hatóságnak az éves nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokról.

(6) Az (5) bekezdésben említett külön jelentés tartalmazza legalább a X. melléklet 2a. szakaszában felsorolt információkat.”

39. A 69. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az üzemeltetők rendszeresen ellenőrzik, hogy javítható-e az alkalmazott nyomonkövetési módszer.”

40. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóság konzervatív becslést készít a létesítmény vagy légijármű-üzembentartó kibocsátásáról és – adott esetben – a légijármű-üzembentartó nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásairól az alábbi helyzetek bármelyikében:”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a hitelesítő az (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet szerinti hitelesítési jelentésben olyan nem lényeges valótlanságok fennállását állapítja meg, amelyeket az üzemeltető vagy a légijármű-üzembentartó a hitelesítői jelentés kibocsátása előtt nem korrigált, az illetékes hatóság értékeli ezeket a valótlanságokat, és adott esetben konzervatív becslést készít a létesítmény vagy a légijármű-üzembentartó kibocsátásáról és nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásairól. Az illetékes hatóság tájékoztatja az üzemeltetőt vagy a légijármű-üzembentartót arról, hogy kell-e korrigálni az éves kibocsátási jelentést, és milyen korrekciókat kell végrehajtani. Az üzemeltető vagy a légijármű-üzembentartó ezt a tájékoztatást a hitelesítő rendelkezésére bocsátja.”

41. A 72. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Mindegyik üvegházhatású gáz – a CO_2, a N_2O és a perfluor-szénhidrogének – éves összkibocsátását, valamint a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat tonna CO_2-ben vagy CO_2(e)-ben, egész tonnára kerekítve kell megadni. A létesítmény teljes éves kibocsátását a CO_2, N_2O és perfluor-szénhidrogének kerekített értékeinek összegeként kell kiszámítani.”

42. A 75d. cikk (3) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a második albekezdésben a „biomasszából” kifejezés helyébe a „nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból” kifejezés lép.

b) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E bekezdés alkalmazásában a 38. cikk (5) bekezdését és a 39a. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni, feltéve, hogy a szabályozott jogalany rendelkezésére áll az égetésre használt nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagok fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumaira vonatkozó információ.”

43. A 75e. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

a) „A. kategóriájú létesítmény, amennyiben a 2027 és 2030 közötti időszak átlagos éves hitelesített kibocsátása az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtti jelentési időszakot megelőző két évben a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélkül legfeljebb 50 000 tonna CO_2(e);

b) B. kategóriájú létesítmény, amennyiben a 2027 és 2030 közötti időszak átlagos éves hitelesített kibocsátása az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtti jelentési időszakot megelőző két évben a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélkül több mint 50 000 tonna CO_2(e).”;

b) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) csekély jelentőségű tüzelőanyag-áramok, amennyiben a szabályozott jogalany által kiválasztott tüzelőanyag-áramok évente együttesen 1 000 tonnánál kevesebb fosszilis eredetű szén-dioxidnak felelnek meg az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtt;”

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a szabályozott jogalany (2) bekezdésben említett kategóriájának meghatározásához használt átlagos éves hitelesített kibocsátás nem áll rendelkezésre, vagy már nem reprezentatív a (2) bekezdés alkalmazásában, a szabályozott jogalany az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtt az éves átlagos kibocsátásra vonatkozóan kiszámított konzervatív becslést alkalmaz a szabályozott jogalany kategóriájának meghatározásához, a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid levonásával.”;

d) a cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (2), (3) és (4) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóság 2027 előtt lehetővé teheti a szabályozott jogalanyok számára, hogy besorolják magukat és mindegyik tüzelőanyag-áramot az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása utáni – nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélküli – kibocsátás alapján, amennyiben a szabályozott jogalanyok az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően bizonyítani tudják, hogy a besoroláshoz használt, alkalmazási körre vonatkozó tényező az elkövetkező években is reprezentatív marad.”;

e) az (5) bekezdést el kell hagyni.

44. A 4. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„**Biomassza, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok és széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok kezelése**”.

45. A 75m. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím és az első bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„*75m. cikk*

Biomasszát, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokat, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat és széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat tartalmazó tüzelőanyag-áramok szabad forgalomba bocsátása

(1) A 38. cikk, a 39. cikk (1), (3) és (4) bekezdése, valamint a 39a. cikk alkalmazandó. E célból:”;

b) a (3) bekezdésben a „biomasszahányad” kifejezés helyébe a „nulla kibocsátási tényezős szénhányad” kifejezés lép.

46. A 75n. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóság kis kibocsátásúnak minősíthet valamely szabályozott jogalanyt, ha az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

a) a 2027 és 2030 közötti időszakban az átlagos éves hitelesített kibocsátása az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtti jelentési időszakot megelőző két évben a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélkül évi 1 000 tonna szén-dioxidnál kevesebb;

b) 2031-től kezdve az adott szabályozott jogalanynak a jelenlegi kereskedési időszakot közvetlenül megelőző kereskedési időszakban bejelentett éves átlagos kibocsátása – az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtt és a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélkül számítva – évi 1 000 tonna szén-dioxidnál kevesebb;

c) amennyiben az a) pontban említett átlagos éves kibocsátás nem áll rendelkezésre vagy már nem reprezentatív az a) pont alkalmazásában, de az adott szabályozott jogalany következő öt évre vonatkozó éves kibocsátása – az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása előtt és a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélkül számítva – konzervatív becslési módszer alapján évi 1 000 tonna CO_2(e)-nél kevesebb.”;

b) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóság 2027 előtt kis kibocsátásúnak minősíthet valamely szabályozott jogalanyt az alkalmazási körre vonatkozó tényező alkalmazása utáni – nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból származó szén-dioxid nélküli – kibocsátás alapján, amennyiben a szabályozott jogalany az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően bizonyítani tudja, hogy a besoroláshoz használt, alkalmazási körre vonatkozó tényező az elkövetkező években is reprezentatív marad.”

47. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz a következőképpen módosul:

i. a 4. g) pontban a „biomasszából” kifejezés helyébe a „nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyagokból” kifejezés lép;

ii. a 7. f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) adott esetben az inherens vagy átadott szén-dioxid nulla kibocsátási tényezős besorolású hányadának és a nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag inherens vagy átadott szén-dioxidon belüli hányadának a 48., 49. vagy 49a. cikk alapján történő meghatározásához használt konzervatív becslési módszer leírása;”

iii. a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. a nyomonkövetési módszer részletes leírása, amennyiben a szén-dioxid a 49a. cikk szerint kémiai kötésben van, adott esetben az alkalmazott írásos eljárások leírásának formájában, ideértve az alábbiakat:

a) az eljárások annak megállapítására, hogy a termék, amelyben a szén-dioxid e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdése szerint stabil kémiai kötésbe került, megfelel-e a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése szerint a felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott követelményeknek, valamint az ilyen termékek felhasználási módjai;

b) a stabil kémiai kötésbe került szén-dioxid mennyiségének meghatározására szolgáló, a 49a. cikk (2) bekezdése szerinti számítási módszer leírása;”

iv. a szakasz a következő 9. és 9a. ponttal egészül ki:

„9. adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a nulla kibocsátási tényezős besorolású forrásanyagok megfelelnek-e a 38. cikk (5) bekezdésének vagy a 39a. cikk (3) vagy (4) bekezdésének;

9a. adott esetben a nulla kibocsátási tényezős besorolású biogázmennyiségeknek vásárlási bizonylatok alapján, a 39. cikk (4) bekezdésével összhangban, illetve a nulla kibocsátási tényezős besorolású nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag mennyiségeinek a 39a. cikk (5) bekezdésével összhangban történő meghatározásához használt eljárás leírása.”;

b) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

i. az 1. pont a következőképpen módosul:

— a c) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„c) azon eljárások, rendszerek és felelősségi körök leírása, amelyek arra szolgálnak, hogy az ellenőrzési évben teljeskörűen naprakésszé tegyék a kibocsátó források jegyzékét, és ezáltal gondoskodjanak mind a saját tulajdonban lévő, mind a bérelt légi járművek kibocsátásának és nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásainak hiánytalan nyomon követéséről és jelentéséről;”

— a k), l) és m) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„k) annak megerősítése, hogy a légijármű-üzembentartó igénybe kívánja venni az e rendelet 55. cikkének (2) bekezdésében említett valamely eszközt, és élni kíván-e a 2003/87/EK irányelv 28a. cikkének (4) bekezdése szerinti egyszerűsítéssel;

l) adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a nulla kibocsátási tényezős besorolású bioüzemanyag, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag megfelel-e e rendelet 54c. cikkének;

m) adott esetben az alternatív légijármű-üzemanyagok mennyiségének az 53. cikk (1) bekezdése szerinti meghatározásához, valamint annak biztosításához használt eljárás leírása, hogy a jelentett tiszta üzemanyagok megfeleljenek az e rendelet 53a. cikkében rögzített feltételeknek;”

— az o) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„o) adott esetben a támogatható alternatív légijármű-üzemanyagok mennyiségének az 54a. cikk (3) bekezdése szerinti meghatározásához, valamint annak biztosításához használt eljárás leírása, hogy a jelentett üzemanyagok megfeleljenek az e rendelet 54a. cikkének (4) és (5) bekezdésében rögzített feltételeknek;”

— a pont a következő p) és q) alponttal egészül ki:

„p) annak megerősítése, hogy a légijármű-üzembentartó üzemeltet-e az 56a. cikk (1) bekezdése szerinti járatokat;

q) annak megerősítése, hogy a légijármű-üzembentartó csak a NEATS-et kívánja-e használni a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások meghatározásához, vagy a nyomon követett adatok egésze vagy egy része tekintetében igénybe kívánja venni az 56a. cikk (7) bekezdésében leírt saját vagy harmadik féltől származó információtechnológiai eszközöket;”

ii. a 2. pont bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„2. A kibocsátás nyomon követése céljából a nyomonkövetési terv az alábbi információkat tartalmazza az 55. cikk (1) bekezdése értelmében nem kis kibocsátónak számító légijármű-üzembentartók esetében, vagy azon légijármű-üzembentartók esetében, amelyek nem szándékoznak az 55. cikk (2) bekezdése értelmében kis kibocsátói eszközt használni:”;

iii. a szakasz a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követése céljából a nyomonkövetési terv a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások meghatározásához nem csak NEATS-et használó légijármű-üzembentartókra vonatkozóan adott esetben a következő információkat tartalmazza:

a) a légijármű-üzembentartó által használni kívánt üzemanyag-fogyasztási és kibocsátásbecslési modul, a CO_2(e)-számítási modell és a kapcsolódó információtechnológiai eszközök leírása;

b) az e rendelet IIIa. mellékletének 4. szakaszában leírt CO_2(e)-számítási modellhez kapcsolódó adatok nyomon követésére szolgáló eljárás leírása és folyamatábrája;

c) az annak biztosítására szolgáló írásbeli eljárás leírása, hogy a megfelelő adatokat használják az e rendelet IIIa. melléklete szerinti CO_2(e)-számítási modellek bemeneti adataként, és járatonként figyelembe vegyék a szén-dioxidtól eltérő összes anyag éghajlati hatásait;

d) az adathiányok feltárására és vizsgálatára, valamint az e rendelet IIIa. mellékletének 5. szakaszában és IIIb. mellékletében ismertetett alapértelmezett értékek adathiányok pótlására való alkalmazására vonatkozó írásbeli eljárás leírása.”;

c) a 4. szakasz 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3. adott esetben az annak értékelésére használt eljárás leírása, hogy a nulla kibocsátási tényezős besorolású tüzelőanyag-áramok megfelelnek-e e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének vagy 39a. cikke (3) vagy (4) bekezdésének, illetve – adott esetben – 75m. cikke (2) bekezdésének."

48. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz a következőképpen módosul:

i. a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az 1. táblázat nem tartalmaz a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységeket, és nem alkalmazzák az e rendelet 25. cikkében meghatározott anyagmérleget, az üzemeltető ezekre a tevékenységekre az 1. táblázatban a »Tüzelőanyagok elégetése és technológiai alapanyagként felhasznált tüzelőanyagok« alatt felsorolt meghatározási szinteket alkalmazza.";

ii. az 1. táblázat a következőképpen módosul:

— a tizenegyedik sorban az „**Ásványolaj finomítása**" cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Olajfinomítás**";

— az ötvenegyedik sorban „**Az elsődleges alumínium előállítása**" cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Elsődleges alumínium vagy timföld előállítása**";

— a táblázat vége a következő sorral egészül ki:

„**Szén-dioxid leválasztása, átadása és a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása**					
Az átadott szén-dioxid anyagmérlege	Létesítménynek, szállítási infrastruktúrába vagy tárolóhelynek létesítménynek átadott vagy onnan átadott, a légkörbe visszajuttatott, kiszivárgott vagy diffúz kibocsátással távozott szén-dioxid [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %
Szén-dioxid légkörbe való visszajuttatása, szivárgása és diffúz kibocsátása	Légkörbe visszajuttatott, kiszivárgott vagy diffúz kibocsátással távozott szén-dioxid [t]	±17,5 %	± 12,5 %	± 7,5 %"	

b) a 2.1. alszakasz első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag, illetve alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag kevert tüzelőanyagon vagy más anyagon belüli hányadának meghatározásakor a meghatározási szintek az előzetes kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak. Fosszilis tüzelőanyagok és más anyagok esetében a meghatározási szintek a kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak.";

c) a 2.4. alszakasz helyébe a következő szöveg lép:

„2.4. **A biomasszahányad meghatározási szintjei**

1. meghatározási szint: Az üzemeltető az illetékes hatóság vagy a Bizottság által közzétett alkalmazandó értéket vagy a 31. cikk (1) bekezdése szerinti értékeket alkalmazza.

2. meghatározási szint: Az üzemeltető a 39. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően elfogadott becslési módszert alkalmazza.

3a. meghatározási szint: Az üzemeltető elemzéseket alkalmaz a 39. cikk (2) bekezdésének első albekezdése és a 32–35. cikk szerint.

3b. meghatározási szint: Jól meghatározott és nyomon követhető kiindulási anyagokkal működő technológiával előállított tüzelőanyagok esetében az üzemeltető becslését a technológiai folyamatba belépő és onnan kilépő fosszilis, illetve biomassza eredetű szén anyagmérlegére, például az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti tömegmérleg-rendszerre alapozhatja.

Amennyiben egy üzemeltető 100 %-os fosszilis hányadot feltételez e rendelet 39. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a biomasszahányadra nem kell meghatározási szintet meghatározni.";

d) a szakasz a következő 2.5. alszakasszal egészül ki:

„2.5. **A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározási szintjei**

1. meghatározási szint: Az üzemeltető az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti tömegmérleg-rendszer alapján határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát.

Amennyiben valamely üzemeltető 100 %-os fosszilis hányadot feltételez e rendelet 39a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadára nem kell meghatározási szintet meghatározni.”;

e) a 3.1. alszakasz a következőképpen módosul:

i. a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A biomassza, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag, illetve alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag kevert tüzelőanyagon vagy más anyagon belüli hányadának meghatározásakor a meghatározási szintek a teljes széntartalomhoz kapcsolódnak. A szén biomasszahányadát az e melléklet 2.4. alszakaszában megállapított meghatározási szintek használatával kell meghatározni. A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag szénen belüli hányadát az e melléklet 2.5. alszakaszában megállapított meghatározási szintek használatával kell meghatározni.”;

ii. a „2b. meghatározási szint” pontban az első mondat helyébe az alábbi szöveg lép:

„2b. meghatározási szint: Az üzemeltető a széntartalmat az alábbi közvetett adatok egyike alapján a tüzelőanyagokra vonatkozó kibocsátási tényezőkből határozza meg, és ezt a meghatározást e rendelet 32–35. cikkével összhangban legalább évente egyszer meghatározott tapasztalati korreláció felhasználásával végzi:”;

f) a szakasz a következő 3.4. alszakasszal egészül ki:

„3.4. **A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározási szintjei**

Az e melléklet 2.5. alszakaszában megállapított meghatározási szinteket kell alkalmazni.”;

g) g) a 4. szakasz a következő bekezdéssel egészül ki a 4.1. alszakasz előtt:

„E szakasz és a következő alszakaszok rendelkezéseitől eltérve az üzemeltetők nulla kibocsátási tényezősként sorolhatják be az anyagokból származó technológiai kibocsátást, amennyiben az adott anyagok teljesítik az alábbi feltételek mindegyikét:

i. nem felelnek meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok fogalommeghatározásának;

ii. a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó másik létesítményben állították elő őket;

iii. a szén-dioxid kémiai kötésbe került az anyagok előállításához;

iv. a iii. alpont szerinti szén-dioxidot kibocsátó létesítmény feltüntette e szén-dioxidot az éves kibocsátási jelentésében;

v. a 2003/87/EK irányelv 12. cikkének (3b) bekezdése szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló rendeletben felsorolt egyik termék leírásának sem felelnek meg.”;

h) a szakasz a következő 4.7. alszakasszal egészül ki:

„4.7. **A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározási szintjei**

Az e melléklet 2.5. alszakaszában megállapított meghatározási szinteket kell alkalmazni.”

49. A IIa. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2.1. alszakasz az első albekezdés után a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag, illetve alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag kevert tüzelőanyagon belüli hányadának meghatározásakor a meghatározási szintek az előzetes kibocsátási tényezőhöz kapcsolódnak.”;

b) a szakasz a következő 2.3a. alszakasszal egészül ki:

„2.3a. **A nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadának meghatározási szintjei**

1. meghatározási szint: Az üzemeltető az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (1) bekezdése szerinti tömegmérleg-rendszer alapján határozza meg a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadát.

Amennyiben valamely üzemeltető 100 %-os fosszilis hányadot feltételez e rendelet 39a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányadára nem kell meghatározási szintet meghatározni."

50. A III. melléklet címének helyébe a következő szöveg lép:

„**A légi közlekedésből származó kibocsátás nyomonkövetési módszerei (53. cikk)**";

51. A szöveg a következő IIIa. és IIIb. melléklettel egészül ki:

„IIIa. MELLÉKLET

A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomonkövetési módszerei (56a. cikk)

1. A NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOKHOZ KAPCSOLÓDÓ FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. »repülési információk«: legalább az e rendelet 51. cikkében foglaltak szerinti hívójel, a járat indulásának és érkezésének dátuma és időpontja az egyeztetett világidő (UTC) szerint, valamint az indulási és célrepülőtér ICAO-kódja és/vagy Nemzetközi Légiszállítási Szövetség (IATA) szerinti helyazonosítója, amelyek lehetővé teszik az adott járat egyedi azonosítását;

2. »repülési szakaszra vonatkozó információk«: az adatok (például a légi jármű 4D-s helyzete, üzemanyagáram) repülésüzemeltetési szakaszok (felszállás, emelkedés, utazórepülés stb.) szerinti bontása;

3. »a művelet repülési határgörbéje«: a tengerszint feletti magasság határai, a légi jármű sebessége és a kihasználtsági tényező mindegyik repülési szakaszra vonatkozóan;

4. »tényleges repülési sebesség«: a légi jármű sebessége ahhoz a légtömeghez viszonyítva, amelyen átrepül, méter/másodpercben (m/s) kifejezve;

5. »a légi jármű 4D-s helyzete«: a légi jármű négydimenziós helyzete, amelyet a tizedfokban kifejezett földrajzi szélessége, a tizedfokban kifejezett földrajzi hosszúsága, valamint a nyomásmagasságban kifejezett magassága határoz meg, a repülés kezdete és vége közötti bármely adott időpontban;

6. »időbélyegző«: az adatokról (például a légi jármű 4D-s helyzetéről és az üzemanyagáramról) a repülés során bármely adott, másodpercben kifejezett időpontban készült pillanatfelvétel, amelyet az időközzel együtt kell figyelembe venni;

7. »időköz«: a repülés során készült két időbélyegző közötti, másodpercben kifejezett idő, amely nem haladja meg a 60 másodpercet;

8. »legutóbbi repülési terv«: az adott repülésre vonatkozóan annak megkezdése előtt illetékes léginavigációs szolgálat által jóváhagyott, rendelkezésre álló legutóbbi repülési terv. A legutóbbi repülési terv lehet az Eurocontrol szabályozott taktikai repülési modellje (RTFM) vagy alternatívaként az Eurocontrol benyújtott taktikai repülési modellje (FTFM) vagy adatpontosság tekintetében azzal egyenértékű terv;

9. »megtett repülési útvonal«: a légi jármű által a kiindulási helyétől (indulás) a célállomásáig (érkezés) követett repülési útvonal, amely a repülés során rögzített összes időbélyegzőből áll. A megtett repülési útvonal beszerezhető a repülésiadat-rögzítő berendezésekből vagy harmadik féltől. A pontosságát tekintve lehetőség szerint egyenértékűnek kell lennie az Eurocontrol mindenkori taktikai repülési modelljével (CTFM);

10. »repülésiadat-rögzítő berendezés«: a légi járműbe a repülési műveletek alatti különböző paraméterek és események rögzítése céljából beszerelt speciális elektronikus eszköz. E paraméterek lehetnek egyebek mellett repülésvezérlési bemeneti adatok, a légi jármű teljesítményére vonatkozó információk, hajtóműadatok és navigációs információk;

11. »háromdimenziós sugárzási változók«: többféle változó, például sugárzási áramsűrűség és sugárzó hevítési sebesség, amely a sugárzás térbeli – többek között földfelszíni és légköri – és időbeli változását írja le;

12. »nyomás«: az a pascalban (Pa) kifejezett erő, amelyet a levegő tömege fejt ki a légkörben egy adott pont felett, ahol a légi jármű a repülés során bármely adott időpontban található, figyelembe véve a háromdimenziós sugárzási változókat;

13. »környezeti léghőmérséklet«: a levegő kelvinben (K) kifejezett hőmérséklete a légi jármű körül a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

14. »fajlagos páratartalom«: a vízpárának a teljes légtömeg egy kilogrammjára vetített aránya (kg/kg) a légi jármű körül a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

15. »nemzetközi egyezményes légkör (ISA)«: bármely adott időpontban a tényleges légkör viszonyítására használható egyezményes érték, amely a középtengerszinten mért nyomás, sűrűség és hőmérséklet magasságnövekedéssel csökkenő fajlagos értékén alapul;

16. »alapvető időjárási adatok«: az az információkategória, amely mindegyik járatra vonatkozóan magában foglalja legalább a nyomás, a környezeti léghőmérséklet és a fajlagos páratartalom értékét az üzemanyag-fogyasztási és a kibocsátásbecslési modellben való felhasználás céljából. Itt ezek az értékek megbecsülhetők legalább szabványosított, magasságfüggő korrekcióval, és/vagy alapulhatnak harmadik fél művelet utáni megfigyelésein;

17. »jég feletti relatív páratartalom«: a levegőben lévő vízpára százalékban kifejezett koncentrációja a jég telítési pontján mért koncentrációjához viszonyítva;

18. »keleti és északi irányú szél«: a kelet vagy észak felé mozgó levegő méter/másodpercben kifejezett vízszintes sebessége a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

19. »függőleges sebesség«: a felfelé vagy lefelé irányuló légmozgás sebessége (mértékegysége Pa/s), ahol a függőleges sebesség negatív értéke felfelé irányuló mozgást jelent. Például az advekció és a szélnyírás kiszámításához szükséges;

20. »felhő fajlagos jegesvíz-tartalma«: a felhőben lévő jégrészecskék nedves levegő össztömegének egy kilogrammjára vetített tömege (kg/kg) a légi jármű körül a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

21. »geopotenciál«: a légi járművet különböző magasságokban érő, négyzetméter/négyzetmásodpercben (m^2/s^2) kifejezett gravitációs térerősség a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

22. »kimenő hosszúhullámú sugárzás«: a földi légköri rendszer által az űrbe kibocsátott, W/m^2-ben kifejezett teljes sugárzás a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

23. »visszavert napsugárzás«: a napfénynek a földfelszín, felhők, aeroszolok és más légköri részecskék által visszavert, W/m^2-ben kifejezett része a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

24. »közvetlen napsugárzás«: a napfénynek a földfelszínt a Napból közvetlenül, szétszóródás, illetve a légkör vagy felhők általi visszaverés nélkül elérő, W/m^2-ben kifejezett része a repülés során bármely adott időpontban, tekintettel a háromdimenziós sugárzási változókra;

25. »közös numerikus időjárás-előrejelző modell«: a meteorológiában használt számítási rendszer, amely szoftverben alkalmazott algoritmusokból és matematikai képletekből áll, és a légköri viszonyok meghatározott térbeli és időbeli tartományban (térbeli háló) történő szimulálására és előrejelzésére szolgál. A bővített időjárási adatok esetében a Bizottság a NEATS-en keresztül biztosít közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodellt;

26. »bővített időjárási adatok«: az az információkategória, amely mindegyik járatra vonatkozóan magában foglalja a nyomás, a környezeti léghőmérséklet, a fajlagos páratartalom, a jég feletti relatív páratartalom, a keleti és északi irányú szél, a függőleges sebesség, a felhő fajlagos jegesvíz-tartalma, a geopotenciál, a kimenő hosszúhullámú, a visszavert és a közvetlen napsugárzás bemeneti adatként a Bizottság által a NEATS-en keresztül biztosított közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodellből vett értékét;

27. »hajtómű-azonosító«: a légi jármű hajtóművének azonosító száma, amely szerepel a hajtóművek kibocsátását tartalmazó ICAO-adatbankban vagy azzal egyenértékű adatbázisban, és lehetővé teszi a légi járműbe szerelt hajtóművek egyértelmű azonosítását nemzetközileg elfogadott, egységesített jegyzékek alapján;

28. »a légi jármű tömege«: a repülési útvonal mentén a légi jármű kilogrammban kifejezett tömege, amely a felszállótömeg és az üzemanyag-fogyasztás különbözetének felel meg bármely adott időpontban. Ha a légi jármű tömege nem ismert, megállapítható közelítőlegesen a felszállótömeg vagy a kihasználtsági tényező, valamint az adott üzemanyagáram vagy az üzemanyagáramnak a légijármű teljesítményére vonatkozó, üzemanyag-fogyasztási modul segítségével végzett szimulálációval kiszámított értéke alapján;

29. »felszállótömeg«: a légi jármű kilogrammban kifejezett tömege a felszállási nekifutás megkezdésekor, beleértve az abban az időpontban a fedélzeten található összes ember és tárgy kilogrammban kifejezett tömegét. A légi jármű tömegének közelítőleges megállapítására szolgál, amennyiben e tömeg nem áll rendelkezésre. Ha a felszállótömeg nem ismert, megállapítható hozzávetőlegesen a kihasználtsági tényező alapján;

30. »maximális felszállótömeg«: az a légi jármű gyártója által meghatározott, kilogrammban kifejezett maximális tömeg, amellyel a légi jármű vezetője felszállhat;

31. »maximális hasznos teher«: a légi járművel szállítható utasok és poggyászuk maximális tömege, valamint a postai küldeményeket és kézipoggyászokat is magában foglaló rakomány maximális tömege. A maximális hasznos teher értéke lekérdezhető az alkalmazott üzemanyag-fogyasztási modullal;

32. »kihasználtsági tényező«: az utasok, a rakomány és a poggyász postai küldeményekkel és kézipoggyászokkal együtt számított tömege a maximális hasznos teher hányadaként kifejezve. A kihasználtsági tényező a felszállótömeg közelítőleges megállapítására szolgál, amennyiben e tömeg nem áll rendelkezésre. Ha a kihasználtsági tényező nem ismert, óvatos becsléssel megállapított alapértelmezett értéket kell használni a IIIa. melléklet 5. szakaszának megfelelően;

33. »üzemanyagáram«: a repülés során másodpercenként a légi jármű üzemanyagrendszerén áthaladó és a légi jármű hajtóműveibe jutó üzemanyag kilogrammban kifejezett tömege. Modellezhető a repüléstervezés során, mérhető repülés közben, vagy megbecsülhető az üzemanyag-fogyasztási modullal;

34. »a légi jármű hajtóművének hatásfoka«: a légi jármű hajtóműve által kifejtett hasznos tolóerő üzemanyagból származó energiabevitelhez viszonyított százalékos aránya;

35. »légi jármű teljesítménye«: az az információkategória, amely az üzemanyagáramra és a légi jármű hajtóművének hatásfokára vonatkozó adatokat foglalja magában az összes időbélyegző tekintetében;

36. »az üzemanyag járatonkénti hidrogén-szén (H/C) aránya«: a hidrogénatomok (H) száma a járatonként felhasznált üzemanyag egy molekulájára jutó szénatomhoz (C) viszonyítva;

37. »az üzemanyag járatonkénti aromásvegyület-tartalma«: a járatonként felhasznált üzemanyagban lévő aromás szénhidrogének százalékos aránya;

38. »járatonkénti üzemanyag-jellemzők«: az az információkategória, amely mindegyik járatra vonatkozóan magában foglalja a fedélzeten lévő üzemanyag hidrogén–szén arányát, aromásvegyület-tartalmát és fűtőértékét.

2. A NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOK NYOMONKÖVETÉSI RENDSZERE (NEATS)

A NEATS-et a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követésének, jelentésének és hitelesítésének megkönnyítése és – lehetőség szerint – automatizálása céljából és az esetleges adminisztratív terhek minimalizálása érdekében bocsátja a Bizottság légijármű-üzembentartók, akkreditált hitelesítők és illetékes hatóságok rendelkezésére.

A NEATS összhangban van az e rendelet 75. cikkének (1) bekezdésében rögzített elvekkel, és mindegyik légijármű-üzembentartó, hitelesítő és illetékes hatóság számára külön, biztonságos felhasználói felületet biztosít.

Nyomon követés:

A NEATS észszerűsíti a nyomonkövetési folyamatot, mivel közvetlenül beépíti vagy hozzáférhetővé teszi a rendelkezésre álló, harmadik felek által gyűjtött repülési útvonalakat és időjárási adatokat, így a légijármű-üzembentartók általi nyomon követés a légijármű-jellemzőkre és – szükség szerint – a IIIa. melléklet 1. szakaszában meghatározott üzemanyag-jellemzőkre szorítkozhat, vagy alapértelmezett értékek használatától függően teljesen automatizálható.

A NEATS magában foglalja az e rendelet 56a. cikkének (4) bekezdésében felsorolt CO_2(e)-számítási megközelítéseket, és közös numerikus időjárás-előrejelzési referenciamodellt biztosít arra az esetre, ha bővített időjárási adatokra van szükség (C. módszer). Ennek eredményeképpen kiszámítható a járatonkénti CO_2(e) értéke a nyomon követett adatok között.

Jelentés:

A NEATS észszerűsíti az e rendelet 68. cikkének (5) bekezdése szerinti jelentési folyamatot. Az eszköz mindegyik jelentési év végén automatikusan létrehozza az e rendelet X. melléklete 2a. szakaszának 9. pontjában említett XML-táblázatot, ezzel minimalizálva a jelentéssel járó adminisztratív terhet.

Hitelesítés:

A NEATS észszerűsíti a hitelesítő által végzett hitelesítést, illetve az illetékes hatóság által végzett összevetést. Lehetőséget nyújt a járatonkénti CO_2(e) hitelesítésére a bizalmas adatok védelme mellett.

Adattárolás:

A NEATS lehetővé teszi az összes (légijármű-üzembentartóktól és harmadik felektől származó) adat tárolását úgy, hogy biztonságosan tárolja és a nyilvánosságra hozatallal szemben védi a bizalmas adatokat, amennyiben a légijármű-üzembentartó ilyen adatokat tölt fel a NEATS-be, feltéve, hogy bizalmasként jelöli meg őket.

Átláthatóság:

A NEATS a legkorszerűbb modellekre támaszkodik a nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatások CO_2(e) értékének kiszámításához. A légijármű-üzembentartók fejleszthetnek saját eszközöket, vagy igénybe vehetnek harmadik féltől származó eszközöket, feltéve, hogy azok megfelelnek az e mellékletben meghatározott követelményeknek.

A NEATS egy olyan nyilvános honlapba csatornázódik be, amely járatonként és légijármű-üzembentartónként összegzi a nem bizalmas adatokat és a CO_2(e) értékeket.

3. A NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOKRA VONATKOZÓ ÜZEMANYAG-FOGYASZTÁSI ÉS KIBOCSÁTÁSBECSLÉSI MODELLEK

Üzemanyag-fogyasztási modul:

Az üzemanyag-fogyasztási modul a légijármű-teljesítmény modellezésének kinetikus megközelítésén alapul, amely lehetővé teszi a légi járművek repülési útvonalának és a kapcsolódó üzemanyag-fogyasztásnak a pontos előrejelzését a művelet teljes repülési határgörbéje mentén és minden repülési szakaszban. A modul az elméleti alapokat feldolgozva számítja ki a légijármű-teljesítmény paramétereit, így az ellenállásra, az emelőerőre, a tömegre, a tolóerőre, az üzemanyag-fogyasztásra, valamint a légi jármű emelkedési, utazórepülési és leszállási szakaszbeli sebességére vonatkozó adatokat, feltételezve a légi járművel végzett szokványos műveleteket. Ezenkívül az adott légi járműre jellemző együtthatók is kulcsfontosságú bemeneti adatok az adott légijármű-típusok tervezett repülési útvonalának számításához.

Kibocsátásbecslési modul:

A kibocsátásbecslési modul lehetővé teszi a légi jármű hajtóművéből származó NO_x-, HC- és CO-kibocsátás korrelációs egyenletekkel történő, saját fejlesztésű repülőgép- és hajtóműteljesítmény-modellek nélküli kiszámítását saját fejlesztésű hajtómű-kibocsátási jellemzések mellett. Ez a modul az ICAO hajtóműtípus-tanúsításából származó kipufogógáz-kibocsátási indexeket alkalmaz előre meghatározott földi referencia-feltételek mellett, és a nemzetközi egyezményes légkör (ISA) szerinti viszonyokat feltételezve ad becslést a megfelelő, repülési feltételek melletti kipufogógáz-kibocsátási indexekre úgy, hogy korrekciós tényezőket használ az ISA szerinti hőmérsékleti, nyomás- és páratartalmi viszonyokból adódó különbségek esetében.

4. A NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOKRA VONATKOZÓ CO_2(e)-SZÁMÍTÁSI MODELLEK

Általános kritériumok:

A CO_2(e)-számítási modellekben a légijármű-üzembentartónak járatonként figyelembe kell vennie a szén-dioxidtól eltérő összes anyag éghajlati hatásait, ideértve a repülési útvonalakat (repülési terv szerinti és megtett repülési útvonalak), valamint a légi jármű jellemzőit és a járatonkénti üzemanyag-jellemzőket is. Az egyes járatokból származó kibocsátást impulzusszerű kibocsátásként kell elszámolni. A CO_2(e)-számítási modellek alkalmazásakor a légi jármű repülési útvonaltól függő kibocsátási adatait kell használni az összes alábbi elem kiszámításához:

a) változások az összetételben;

b) az összetételben bekövetkező változások által előidézett sugárzási kényszer időbeli alakulása;

c) a légi jármű repülési útvonaltól függő kibocsátása által okozott felszínközeli hőmérséklet-változások.

Ennek minél kevesebb adminisztrációs és számítási munkával kell járnia, hogy minden érdekelt fél számára megvalósítható legyen. Mindegyik modellnek átláthatónak és gyakorlati használatra alkalmasnak kell lennie.

A modelltől függően kétféle követelményjegyzék áll rendelkezésre:

C. módszer:

Az időjárásalapú megközelítés esetében a mindenkori időjárási információk figyelembevételével kell vizsgálni a légi jármű által adott helyen és időben előidézett összes, szén-dioxidtól eltérő kibocsátás részletes éghajlati hatásait éghajlati szempontból optimalizált, négydimenziós repülési útvonalak egyedi repüléstervezés céljából történő kiszámításához. Az éghajlati hatások mindenkori légköri viszonyokra tekintettel történő részletes kimutatásának lehetővé tétele érdekében kifejezetten vizsgálni kell különböző légijármű-típusokat, meghajtástípusokat és üzemanyag-jellemzőket a modellekben. Tartalmaznia kell egyedi járatok esetében az anyagképződési, az életciklusra vetített és a kondenzcsík által okozott éghajlati hatásokat, valamint a kibocsátott H_2O és NO_x tartózkodási idejét és a légkör összetételére gyakorolt hatását. Ahhoz, hogy előzetes információkat tudjon előállítani a napi repüléstervezéshez való felhasználásra, mindegyik modellnek számítási szempontból hatékonynak kell lennie.

Mindegyik légijármű-üzembentartó járatonként nyomon követi az alábbi adatokat:

a) repülési információk;

b) a legalább a legutóbbi repülési tervben meghatározott repülési útvonal;

c) bővített időjárási adatok;

d) légijármű-jellemzők;

e) légijármű-teljesítményre vonatkozó (opcionális) információk. Lehetőség szerint a tervezett üzemanyagáramot kell használni a rendelkezésre álló legutóbbi repülési terv adataival való összehangolás érdekében;

f) járatonkénti üzemanyag-jellemzők.

D. módszer:

A helyalapú egyszerűsített megközelítés esetében a légijármű-üzembentartó egy vagy több éghajlativálasz-modellt használ a járatonkénti összes, nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásból eredő következmények éghajlattani alapú becsléséhez. Az eszköz(ök) használatával értékelni kell az általános útvonaltervezési lehetőségek éghajlati előnyét, figyelembe véve a légijármű-típusok, a meghajtástípusok és az üzemanyag-jellemzők közötti általános különbségeket a fizikai paramétereik alapján. A helyalapú egyszerűsített megközelítéssel kiszámított CO_2(e) hosszabb időtávon átlagolja az esetleges nagy eltéréseket az egyes járatok esetében. A modell(ek) kialakításakor gondoskodni kell arról, hogy az időjárásalapú megközelítéshez használt modell(ek)hez képest kevesebb munkára legyen szükség az adatigény, -számítás és -kezelés terén.

A C. módszertől eltérve az e rendelet 55. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kis kibocsátók járatonként nyomon követhetik az alábbi adatokat:

a) repülési információk;

b) a megtett repülési útvonal által meghatározott repülési útvonal;

c) alapvető időjárási adatok;

d) légijármű-jellemzők;

e) repülés közbeni légijármű-teljesítményre vonatkozó (opcionális) információk;

f) (opcionális) járatonkénti üzemanyag-jellemzők.

5. ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK HASZNÁLATA A NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOKHOZ

Az illetékes hatóság és a Bizottság általi további vizsgálat mellett az alapértelmezett értékek használatának mindig magasabb járatonkénti CO_2(e) értéket kell eredményeznie, mint ami a nyomon követett adatokkal elérhető.

1. Repülési útvonal:

   a) A C. módszer alkalmazásában a legutóbbi repülési tervet kell megadni. Ha nem áll rendelkezésre a szabályozott taktikai repülési modell vagy azzal egyenértékű terv, akkor alapértelmezés szerint a benyújtott taktikai repülési modellt vagy azzal egyenértékű tervet kell használni. Ilyen esetben, ha nem állnak rendelkezésre időbélyegző szerinti adatok, kiszámítható az ugyanazon repülési szakaszon belüli, a szóban forgó időbélyegzőt közvetlenül megelőző és követő két mérési időpontból származó mért adatok lineáris interpolációjával, feltéve, hogy a számítás homogén repülési útvonalat eredményez az adott repülési szakaszra, különösen az utazási szakaszra.

   b) A D. módszer alkalmazásában:

      i. a megtett repülési útvonalat mindig meg kell adni. Ha nem áll rendelkezésre a mindenkori taktikai repülési modell vagy azzal egyenértékű terv, akkor használható a szabályozott taktikai repülési modell vagy a benyújtott taktikai repülési modell;

ii. ha nem állnak rendelkezésre időbélyegző szerinti adatok, kiszámítható az ugyanazon repülési szakaszon belüli, a szóban forgó időbélyegzőt közvetlenül megelőző és követő két mérési időpontból származó mért adatok lineáris interpolációjával, feltéve, hogy a számítás homogén repülési útvonalat eredményez az adott repülési szakaszra, különösen az utazási szakaszra.

2. Légijármű-jellemzők:

a) Hajtómű-azonosító: ha nem adnak meg hajtómű-azonosítót vagy azzal egyenértékű azonosító számot, akkor az e rendelet IIIb. mellékletében meghatározott légijármű-típusonkénti óvatos becsléssel megállapított alapértelmezett értékeket kell használni.

b) A légi jármű tömege: ha a légi jármű tömege nem áll rendelkezésre, a légijármű-üzembentartó a felszállótömeg használatával szimulálhatja a légi jármű tömegét. Ha sem a légi jármű tömege, sem a felszállótömeg nem ismert, a kihasználtsági tényező használható a felszállótömeg közelítőleges megállapítására. Ha nem adnak meg kihasználtsági tényezőt, alapértelmezett értékként 1-et kell használni.

3. A légi jármű teljesítménye:

Üzemanyagáram: ha az üzemanyagáram nem áll rendelkezésre a repülésiadat-rögzítő berendezésekből, a légijármű-üzembentartó igénybe vehet más eszközöket az üzemanyagáram levezetésére úgy, hogy e rendelet IIIa. mellékletének 1. szakaszával összhangban a légi jármű tömegétől és tényleges repülési sebességétől függő tolóerő figyelembevételével határozza meg az üzemanyagáramot.

4. Járatonkénti üzemanyag-jellemzők:

Ha a járatonkénti üzemanyag-jellemzők nem állnak rendelkezésre, a Jet A-1 üzemanyag ASTM repülőgépturbina-üzemanyagokra vonatkozó szabványelőírása szerinti felső határait kell feltételezni az alábbiak szerint:

a) aromásvegyület-tartalom: 25 térfogatszázalék;

b) kén: 0,3 tömegszázalék;

c) naftalin: 3,0 térfogatszázalék.

IIIb. MELLÉKLET

Óvatos becsléssel megállapított alapértelmezett hajtómű-azonosítók légijármű-típusonként

ICAO	**Első egyedi azonosító**
A148	13ZM003
A19N	01P22PW163
A20N	01P22PW163
A21N	01P20CM132
A306	1PW048
A30B	1GE007
A310	1PW027
A318	7CM049
A319	1IA001
A320	1IA001
A321	3IA008
A332	4PW067
A333	4PW067
A337	3RR029
A338	04P24RR146
A339	02P23RR141
A343	2CM015
A346	8RR045
A358	01P18RR125
A359	01P21RR125
A35K	01P21RR125
A388	9EA001
A3ST	1GE021
AN72	1ZM001
B38M	01P20CM138
B39M	01P20CM138
B463	1TL003
B701	1PW001
B703	1PW001
B721	1PW008
B731	01P20CM138
B732	1PW008
B733	1CM007
B734	1CM007
B735	1CM007
B736	3CM031

B737	2CM015
B738	2CM015
B739	3CM034
B741	8PW088
B742	1RR011
B743	1PW029
B744	1RR010
B748	13GE157
B74S	8PW088
B752	1RR011
B753	3RR034
B762	1PW026
B763	5GE085
B764	5GE085
B772	3GE060
B773	2RR024
B77L	01P21GE217
B77W	01P21GE217
B778	01P21GE217
B779	01P21GE217
B788	02P23RR138
B789	02P23RR138
B78X	02P23RR138
BCS1	16PW111
BCS3	16PW111
C550	1PW037
C560	1PW037
C650	1AS002
C680	7PW077
C68A	7PW077
C700	01P18HN013
C750	6AL024
CL30	11HN003
CL35	01P14HN011
CL60	10GE130
CRJ2	01P05GE189
CRJ7	01P11GE202
CRJ9	01P08GE190
CRJX	01P08GE193
E135	01P10AL033

E145	6AL006
E170	01P08GE197
E190	10GE130
E195	10GE130
E290	04P20PW200
E295	04P20PW201
E35L	6AL006
E545	11HN003
E550	01P14HN016
E55P	01P14HN016
E75L	01P08GE197
E75S	01P08GE197
F100	1RR020
F2TH	01P07PW146
F900	1AS001
FA10	1AS002
FA50	1AS002
FA7X	03P16PW192
FA8X	03P15PW193
G280	01P11HN012
GA5C	01P22PW142
GA6C	01P22PW141
GALX	7PW077
GL5T	4BR004
GL7T	21GE185
GLEX	4BR004
GLF4	11RR048
GLF5	4BR004
GLF6	4BR004
H25B	1AS001
H25C	7PW077
HA4T	01P07PW146
IL62	1KK001
IL86	1KK003
LJ35	1AS001
LJ45	1AS002
LJ55	1AS002

MD11	5GE085
MD90	1IA001
RJ85	1TL004
SU95	01P11PJ004
T154	1KK001”

52. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2. szakasz címének helyébe a következő szöveg lép:

„OLAJFINOMÍTÁS A 2003/87/EK IRÁNYELV I. MELLÉKLETE ÉRTELMÉBEN”;

b) az 5. szakasz a következőképpen módosul:

(1) A 5. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„VAS ÉS ACÉL ELŐÁLLÍTÁSA A 2003/87/EK IRÁNYELV I. MELLÉKLETE ÉRTELMÉBEN”.

(2) Az 5. szakasz B. pontjának első bekezdésében a „nyersvas” szó helyébe a „vas” szó lép;

c) a 6. szakasz A. pontjának első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető nem alkalmazza az e szakaszban foglalt rendelkezéseket a vas, az acél és az elsődleges alumínium előállításából származó szén-dioxid-kibocsátás nyomon követése és jelentése során.”;

d) a 7. szakasz a következőképpen módosul:

i. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„ELSŐDLEGES ALUMÍNIUM VAGY TIMFÖLD ELŐÁLLÍTÁSÁBÓL VAGY FELDOLGOZÁSÁBÓL SZÁRMAZÓ SZÉN-DIOXID-KIBOCSÁTÁS A 2003/87/EK IRÁNYELV I. MELLÉKLETE ÉRTELMÉBEN”;

ii. az A. pontban az első és a második bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető e szakasz rendelkezéseit alkalmazza a timföld (Al_2O_3) előállításából, az elsődleges alumínium előállításához használt elektródák gyártásából – ideértve az ilyen elektródákat előállító független üzemekből is –, valamint az elektrolízis során történő elektróda-felhasználásból származó szén-dioxid-kibocsátás nyomon követésére és jelentésére.

Az üzemeltető legalább a szén-dioxid-kibocsátás következő potenciális forrásait veszi figyelembe: hő vagy gőz előállítására felhasznált tüzelőanyagok, Al_2O_3-előállítás, elektróda-előállítás, Al_2O_3 redukálása az elektrolízis során, az elektródák fogyásával összefüggésben, és nátrium-karbonát vagy más karbonátok felhasználása füstgázmosásra.”;

e) a 10. szakasz A. pontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az égetett meszet és a mészkőből származó szén-dioxidot tisztítási eljárásokhoz használják, a szén-dioxidot kibocsátottnak kell tekinteni, ha nem kerül kötésbe olyan termékben, amely megfelel az e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.”;

f) a 17. szakasz B. pontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha az ammóniagyártásból származó szén-dioxidot karbamid vagy más vegyi anyagok előállításához használják alapanyagként, vagy az e rendelet 49. cikke (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó tevékenységek céljából elszállították a létesítményből, a vonatkozó szén-dioxid-mennyiséget a szén-dioxidot előállító létesítmény kibocsátásának kell tekinteni, ha nem kerül kötésbe olyan termékben, amely megfelel az e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.”;

g) a 20. szakasz a következőképpen módosul:

i. az A. pont b) és c) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) nyersanyagok, köztük a mészkő égetésekor keletkező hulladékgáz;

c) a karbonizálást követő mosási és szűrési műveletek során keletkező füstgázok.”;

ii. a B. pont helyébe a következő szöveg lép:

„B. **Egyedi nyomonkövetési szabályok**

Az égetési folyamatokból (ideértve a füstgázmosást) származó kibocsátást e melléklet 1. szakaszával összhangban kell nyomon követni. A nyersanyag alkotórészeiből és adalékanyagokból származó technológiai kibocsátást az e rendelet II. mellékletének 4. szakaszával összhangban kell nyomon követni.

A nátrium-karbonát előállításához használt köztes szén-dioxidot a szén-dioxidot előállító létesítmény kibocsátásának kell tekinteni, ha nem kerül kötésbe olyan termékben, amely megfelel az e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.”;

h) a 21. szakasz a következőképpen módosul:

i. az A. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szén-dioxid-leválasztást az egy vagy több létesítményben keletkezett szén-dioxidot átvevő speciális létesítmény, vagy pedig ugyanazon a létesítmény végzi, mint amelyik a leválasztott szén-dioxidot előállító tevékenységeket, utóbbi esetben az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó ugyanazon engedély keretében. A létesítménynek valamennyi, a szén-dioxid leválasztásában, és szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába vagy a szén-dioxidból álló üvegházhatásúgáz-kibocsátás geológiai tárolására szolgáló tárolóhelyre – ideértve a funkcionálisan kapcsolódó segédlétesítményeket, például a szén-dioxid ideiglenes tárolására, nyomásfokozására, cseppfolyósítására, gázosítására és tisztítására szolgáló állomásokat és a fűtőberendezéseket – való átadásában részt vevő összetevőjét szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben és be kell számítani a kapcsolódó nyomonkövetési tervbe. Abban az esetben, ha a létesítmény a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó egyéb tevékenységeket végez, akkor a szóban forgó tevékenységek kibocsátását e melléklet többi vonatkozó szakasza alapján kell nyomon követni.”;

ii. a B. pont helyébe a következő szöveg lép:

„B. **Az átadott és kibocsátott szén-dioxid mennyiségének meghatározása**

B.1. *A mennyiség létesítményszintű meghatározása*

Minden üzemeltető a kibocsátást a létesítményben végrehajtott, a kibocsátás szempontjából releváns valamennyi folyamatból származó potenciális szén-dioxid-kibocsátásnak, valamint a leválasztott és a szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába átadott szén-dioxid mennyiségének figyelembevételével, a következő képlet alkalmazásával számítja ki:

$$\text{Kibocsátás } [\text{t } CO_2] = E_{\text{diffúz}} + E_{\text{légkörbe visszajuttatott}} + E_{\text{szivárgások}} + E_{\text{szállítási infrastruktúra}}$$

ahol:

$E_{\text{leválasztó létesítmény}}$ =	a leválasztó létesítmény teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátása;
T_{input} =	a leválasztó létesítménybe átadott szén-dioxidnak a 25. cikkben foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 40–46. és 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel meghatározott mennyisége;
$E_{\text{leválasztás nélkül}}$ =	a létesítmény kibocsátása a szén-dioxid leválasztása nélkül, azaz a létesítmény valamennyi egyéb tevékenységéből származó, a IV. melléklet vonatkozó szakaszainak – ideértve a funkcionálisan kapcsolódó segédlétesítményekre vonatkozóan az e rendelet IV. mellékletének 22. szakaszában foglalt B. módszert is – megfelelően nyomon követett kibocsátásának összege;

$T_{tárolásra}$ = a szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába vagy tárolóhelyre átadott szén-dioxidnak a 25. cikkben foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 40–46. és 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel meghatározott mennyisége.

Azokban az esetekben, amikor a szén-dioxid-leválasztást ugyanaz a létesítmény végzi, amelyikből a szén-dioxid származik, a T_{input} nullával egyenlő.

Önálló leválasztó létesítmények esetében e létesítmények üzemeltetőinek figyelembe kell venniük az alábbiakat:

a) az üzemeltető az $E_{leválasztás\ nélkül}$ értéket a kibocsátás azon mennyiségének tekinti, amely a leválasztó létesítménybe leválasztás céljából átadott szén-dioxidon kívüli forrásokból származik. Az üzemeltető ezt a kibocsátást e rendelet szerint határozza meg;

b) az e szakaszban ismertetett nyomonkövetési módszertől eltérve az üzemeltető az e rendelet IV. mellékletének 22. szakaszában leírt B. módszer használatával is nyomon követheti a létesítmény kibocsátását.

Önálló leválasztó létesítmények esetében a szén-dioxidot a leválasztó létesítménybe átadó létesítmény üzemeltetője a T_{input} összegét a 25. cikkben foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel levonja saját létesítménye kibocsátásából.

B.2. *Az átadott szén-dioxid meghatározása*

Az üzemeltetők a leválasztó létesítményből és a leválasztó létesítménybe átadott szén-dioxid mennyiségét a 25. cikkben foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 40–46. és 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel határozzák meg.”;

i. a 22. szakasz helyébe a következő szöveg lép:

„22. A 2009/31/EK IRÁNYELV ALAPJÁN ENGEDÉLYEZETT TÁROLÓHELYEN VALÓ GEOLÓGIAI TÁROLÁS CÉLJÁBÓL VÉGZETT SZÉN-DIOXID-SZÁLLÍTÁSBÓL SZÁRMAZÓ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS MEGHATÁROZÁSA

A. **Alkalmazási kör**

A szén-dioxid-szállításból származó kibocsátás nyomon követésének és jelentésének tárgyi terjedelmét a szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélye határozza meg, a szállítási infrastruktúrába beleértve a hozzá funkcionálisan kapcsolódó segédlétesítményeket – köztük a szén-dioxid ideiglenes tárolására, nyomásfokozására, cseppfolyósítására, gázosítására és tisztítására szolgáló állomásokat és a fűtőberendezéseket – is. Mindegyik szállítási infrastruktúrának van legalább egy olyan kezdő- és egy olyan végpontja, amely a szén-dioxid leválasztását, szállítását vagy geológiai tárolását végző más létesítményekhez vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrához kapcsolódik. A kezdő- és a végpontok létesíthetők a szállítási infrastruktúra kettéágazásainál, vagy átnyúlhatnak országhatárokon. A kezdő- és végpontoknak, valamint a kapcsolódó létesítményeknek vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrának szerepelniük kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúrák üzemeltetői legalább a szén-dioxid-kibocsátás következő potenciális forrásait figyelembe veszik: a szállítási infrastruktúrához funkcionálisan kapcsolódó létesítményekben – például nyomásfokozó állomásokon és cseppfolyósító állomásokon – végzett égetés vagy egyéb folyamatok; égetőegységek, ideértve a szén-dioxid-szállító járművekben lévő belső égetőegységek, amennyiben a kibocsátásra nem vonatkoznak a 2003/87/EK irányelv I. vagy III. mellékletében felsorolt tevékenységekhez kapcsolódó visszaadási kötelezettségek ugyanabban a jelentési évben; szállítási infrastruktúrából származó diffúz kibocsátás; szállítási infrastruktúrából légkörbe visszajuttatott kibocsátás; valamint a szállítási infrastruktúrában bekövetkező szivárgási incidensekből származó kibocsátás.

A 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolástól eltérő célból szállított szén-dioxid nem tartozik a szén-dioxid-szállítási infrastruktúrából származó kibocsátás nyomon követésének és jelentésének tárgyi terjedelmébe. Amennyiben egyazon infrastruktúrát a szén-dioxid több célból – köztük a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából – történő szállítására használják oly módon, hogy az egyes szállítmányok nem különböztethetők meg, a szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője feltünteti ezt az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben, és módszert határoz meg a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolástól eltérő célból szállított szén-dioxid mennyiségének rögzítésére és dokumentálására. A szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője nyomon követi a szállított szén-dioxid összmennyiségéből származó kibocsátást, de a kibocsátásnak a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolásra szállított szén-dioxid-mennyiség és a teljes szállított szén-dioxid-mennyiség hányadosaként kifejezett részét jelenti kibocsátottként.

B. **A szén-dioxid-mennyiség meghatározásának módszerei**

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője az alábbi módszerek egyike segítségével határozza meg a kibocsátást:

a) a B.1. alszakaszban meghatározott A. módszer (az összes belépő és kilépő anyagot átfogó anyagmérleg);

b) a B.2. alszakaszban meghatározott B. módszer (a kibocsátó források egyesével történő nyomon követése).

Az üzemeltető a B. módszert alkalmazza, kivéve, ha bizonyítja az illetékes hatóságnak, hogy az A módszer alkalmazása észszerűtlen költségek nélkül, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély érvényessége és a nyomonkövetési terv jóváhagyása idején elérhető legjobb technológia és szaktudás alkalmazásával az összkibocsátás tekintetében megbízhatóbb, alacsonyabb bizonytalanságú eredményekhez vezet. A B. módszer alkalmazása esetén az üzemeltető az illetékes hatóság számára elfogadható módon bizonyítja, hogy az üzemeltető szállítási infrastruktúrájának éves szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátása vonatkozásában fennálló bizonytalanság nem haladja meg a 7,5 %-ot.

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúra B. módszert alkalmazó üzemeltetője a számított kibocsátáshoz nem adja hozzá a 2003/87/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett más létesítményektől vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrából átvett szén-dioxidot, és annak számított kibocsátásából nem vonja le a 2003/87/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett más létesítményekbe vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába átadott szén-dioxid mennyiségét.

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúrák üzemeltetői a B. módszer eredményeinek évente legalább egyszer történő hitelesítésére az A. módszert használják. A hitelesítéshez az üzemeltető az A. módszer alkalmazásához alacsonyabb meghatározási szinteket is alkalmazhat.

B.1. **A. módszer**

Az üzemeltetők az alábbi képlet segítségével határozzák meg a kibocsátást:

$$\text{Kibocsátás } [\text{t } CO_2] = E_{\text{szállítási infrastruktúra}} + \sum iT_{BE,i} - \sum iT_{KI,i} - \Delta E_{\text{szállítás alatt}}$$

ahol:

Kibocsátás =	a szállítási infrastruktúra teljes szén-dioxid-kibocsátása [t CO_2];
$E_{\text{szállítási infrastruktúra}}$ =	a szállítási infrastruktúra saját tevékenységéből származó szén-dioxid mennyisége [t CO_2], tehát nem a szállított szén-dioxidból eredő, hanem az égetésből vagy a szállítási infrastruktúrához funkcionálisan kapcsolódó egyéb folyamatokból származó, e rendelet IV. mellékletének vonatkozó szakaszai szerint nyomon követett kibocsátás;

$T_{BE,i}$ = a szállítási infrastruktúrába az *i* belépési ponton szállított szén-dioxidnak az e rendelet 25. cikkében foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 40–46. és 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel meghatározott mennyisége;

$T_{KI,i}$ = a szállítási infrastruktúrából az i kilépési ponton kiszállított szén-dioxidnak az e rendelet 25. cikkében foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyag alapján vagy az e rendelet 40–46. és 49. cikke szerinti, mérésen alapuló módszerrel meghatározott mennyisége;

$\Delta E_{szállítás\ alatt}$ = annak a szállítási infrastruktúrába az *i* belépési ponton szállított szén-dioxidnak a mennyisége, amelyet nem ugyanabban a jelentési időszakban, hanem a jelentési időszak utáni évben az e rendelet 49. cikkének (7) bekezdésében megjelölt határidőig adnak át másik létesítménybe vagy szén-dioxid-szállítási infrastruktúrába. Az ennek megfelelő mennyiségeket nem kell figyelembe venni a következő jelentési időszakra vonatkozó $T_{KI,i}$ értékhez.

B.2. **B. módszer**

Az üzemeltetők a kibocsátást a létesítményben végrehajtott, a kibocsátás szempontjából releváns folyamatok figyelembevételével, valamint a leválasztott és a szállítási infrastruktúrának átadott szén-dioxid mennyiségének figyelembevételével, a következő képlet alkalmazásával számítják ki:

$$\text{Kibocsátás [t } CO_2\text{]} = E_{diffúz} + E_{légkörbe\ visszajuttatott} + E_{szivárgások} + E_{szállítási\ infrastruktúra}$$

ahol:

Kibocsátás = a szállítási infrastruktúra teljes szén-dioxid-kibocsátása [t CO_2];

$E_{diffúz}$ = a szállítási infrastruktúrában szállított szén-dioxidból származó diffúz kibocsátás mennyisége [t CO_2], beleértve a tömítéseken vagy szelepeken keresztül, intermedier kompresszorállomásokból és intermedier tárolólétesítményekből távozó kibocsátást is;

$E_{légkörbe\ visszajuttatott}$ = a szállítási infrastruktúrában szállított szén-dioxidból a légkörbe visszajuttatott kibocsátás mennyisége [t CO_2];

$E_{szivárgások}$ = annak a szállítási infrastruktúrában szállított szén-dioxidnak a mennyisége [t CO_2], amely a szállítási infrastruktúra egy vagy több összetevőjének meghibásodása következtében kerül kibocsátásra;

$E_{szállítási\ infrastruktúra}$ = a szállítási infrastruktúra saját tevékenységéből származó szén-dioxid mennyisége [t CO_2], tehát nem a szállított szén-dioxidból eredő, hanem az égetésből vagy a szállítási infrastruktúrához funkcionálisan kapcsolódó egyéb folyamatokból származó, e rendelet IV. mellékletének vonatkozó szakaszai szerint nyomon követett kibocsátás.

B.2.1. *A szállítási infrastruktúrából származó diffúz kibocsátás*

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője legalább az alábbiakban felsorolt típusokhoz tartozó berendezések bármelyikéből származó diffúz kibocsátást figyelembe veszi:

a) tömítések;

b) mérőberendezések;

c) szelepek;

d) intermedier kompresszorállomások;

e) intermedier tárolólétesítmények, a szén-dioxid-szállító járművekre szerelteket is ideértve.

Amennyiben diffúz kibocsátással kell számolni, az egy berendezésre/előfordulásra vonatkoztatott (g CO_2/időegységben kifejezett) átlagos kibocsátási arányokat (*ER*) az üzemeltető a művelet megkezdésekor, de legkésőbb az első olyan jelentési év végéig meghatározza, amelyben a szállítási infrastruktúra már üzemel. Ezeket az arányokat az üzemeltetők a rendelkezésre álló legjobb technikák és tudás alapján legalább ötévente felülvizsgálják.

A diffúz kibocsátás meghatározásához az üzemeltető az egyes kategóriákban meglévő berendezések számát megszorozza a kibocsátási aránnyal, majd összeadja az egyes kategóriák esetében kapott eredményeket a következő egyenlet mintájára:

$$\textit{Diffúz kibocsátás}\ [tCO_2] = \left(\Sigma_{\textit{kategória}}\, ER\ [gCO_2/\textit{előfordulás}] \bullet N_{\textit{előfordulás}}\right)/10^6$$

Az előfordulások száma ($N_{előfordulás}$) a szóban forgó berendezések kategóriánkénti darabszáma és az egy évre eső időegységek szorzatából kapott szám.

B.2.2. *A szivárgásból származó kibocsátás*

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúra üzemeltetője reprezentatív (térbeli és időbeli) hőmérséklet- és nyomásadatokkal bizonyítja a rendszer szivárgásmentes működését. Amennyiben az adatok alapján szivárgásra lehet következtetni, az üzemeltető a nyomonkövetési tervben dokumentált megfelelő módszerrel, a szakterületen rendelkezésre álló, helyes gyakorlatra vonatkozó iránymutatások alapján – ideértve a hőmérsékletre és a nyomásra vonatkozó adatoknak a szivárgásmentes működés során mért átlagos nyomás- és hőmérsékleti értékekkel való összehasonlításából kapott különbségek felhasználását – kiszámítja a szivárgás következtében a légkörbe juttatott szén-dioxid mennyiségét.

B.2.3. *Légkörbe visszajuttatott kibocsátás*

A szén-dioxid-szállítási infrastruktúrák üzemeltetői a nyomonkövetési tervben kitérnek a légkörbe visszajuttatott kibocsátást eredményező potenciális helyzetekkel kapcsolatos elemzésre, beleértve a karbantartással vagy vészhelyzettel összefüggésben keletkező kibocsátást is, és a szakterületen rendelkezésre álló, helyes gyakorlatra vonatkozó iránymutatások alapján a légkörbe visszajuttatott CO_2 mennyiségének kiszámítására megfelelően dokumentált módszert határoznak meg.”;

j) a 23. szakasz a következőképpen módosul:

i. az A. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szén-dioxid geológiai tárolásából származó kibocsátás nyomon követésének és jelentésének tárgyi terjedelmét az illetékes hatóság az egyes tárolóhelyekre külön-külön állapítja meg, a 2009/31/EK irányelv alapján kiadott engedélyben a tárolóhely és a tárolókomplexum, valamint a tárolókomplexumhoz funkcionálisan kapcsolódó összes segédlétesítmény – például a szén-dioxid ideiglenes tárolására, nyomásfokozására, cseppfolyósítására, gázosítására és tisztítására szolgáló állomások és a fűtőberendezések– pontos lehatárolása alapján. Amennyiben a tárolókomplexumban olyan szivárgást állapítanak meg, amely szén-dioxid-kibocsátást vagy a szén-dioxid vízoszlopba jutását okozza, az üzemeltető haladéktalanul elvégzi az alábbiakat:

a) értesíti az illetékes hatóságot;

b) a szivárgást az érintett létesítmény forrásanyagaként vagy kibocsátó forrásaként figyelembe veszi;

c) nyomon követi és bejelenti a kibocsátást.”;

ii. a B. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A geológiai tárolással kapcsolatos tevékenységet végző üzemeltető a számított kibocsátáshoz nem adja hozzá a más létesítményektől átvett szén-dioxidot, illetve a számított kibocsátásból nem vonja le a más létesítménybe átadott vagy a tárolóhelyen geológiai tárolás alatt lévő szén-dioxid mennyiségét. Az üzemeltető a tárolókomplexumhoz funkcionálisan kapcsolódó bármely segédlétesítményből származó kibocsátást e rendelet IV. mellékletének 22. szakasza szerint követi nyomon.";

iii. a B1. pont második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltetők a V CO_2 értékét az e rendelet 25. cikkében foglalt anyagmérlegen alapuló módszer szerinti egy vagy több forrásanyagként vagy az e rendelet 41–46. cikke szerinti, mérésen alapuló módszer használatával határozzák meg. Az első mondattól eltérve, és amint az illetékes hatóság jóváhagyta, az üzemeltető a V CO_2 meghatározására vonatkozó, a legjobb ipari gyakorlaton alapuló módszert foglalhat a nyomonkövetési tervbe, ha az első mondatban említett nyomonkövetési módszerek észszerűtlen költségekkel járnának, vagy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a legjobb ipari gyakorlaton alapuló módszer alapján legalább olyan pontossággal meghatározható a mennyiség, mint mérésen alapuló módszerekkel.";

iv. a B2. pont első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltetők legalább az alábbi, növelt hatékonyságú szénhidrogén-kitermelésből (EHR) származó, potenciális kibocsátó forrásokat figyelembe veszik:".

53. Az V. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. táblázat a következőképpen módosul:

i. a tizenkettedik sorban az „**Ásványolaj finomítása**" cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Olajfinomítás**";

ii. a huszonhetedik sorban „**Az elsődleges alumínium előállítása**" cím helyébe a következő szöveg lép:

„**Elsődleges alumínium vagy timföld előállítása**";

iii. a táblázat vége a következő sorral egészül ki:

„**Szén-dioxid leválasztása, átadása és a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása**						
Az átadott szén-dioxid anyagmérlege	2	n.a.	n.a.	2	n.a.	n.a.
Szén-dioxid légkörbe való visszajuttatása, szivárgása és diffúz kibocsátása	2	n.a.	n.a.	2	n.a.	n.a."

54. A VII. mellékletben lévő táblázat a „Földgáz" címet tartalmazó második sor után a következő sorokkal egészül ki:

„Átadott szén-dioxid	Legalább hetente
Füstgáz a 43. cikk (4) bekezdése alkalmazásában	A szén-dioxid 50 000 tonnájánként, de legalább havonta"

55. A IX. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

i. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**A helyhez kötött létesítményekre vonatkozó konkrét elemek**:";

ii. a 6. pont bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„az elsődleges alumínium vagy timföld előállítása esetében az alábbi kiegészítő elemek:";

iii. a 7. pont b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a szállítási infrastruktúrára vonatkozó, reprezentatív módon összesített nyomás- és hőmérsékletadatok;"

iv. a szöveg a következő 8. ponttal egészül ki:

„8. A stabil kémiai kötésben lévő szén-dioxid esetében értelemszerűen az alábbi kiegészítő elemek:

a) a stabil kémiai kötésben lévő szén-dioxid mennyiségének dokumentálása;

b) azon termékek típusa, amelyekben a szén-dioxid kémiai kötésbe került, a belőlük előállított mennyiség és a felhasználási módjaik.";

b) a 3. szakasz a következőképpen módosul:

i. a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. a kibocsátás nyomon követése céljából adott esetben dokumentáció az adathiányra vonatkozó módszertanról, azon járatok száma, amelyek esetében adathiány fordult elő, az adathiány megszüntetéséhez használt adatok, előfordulásuk helye, és amennyiben az adathiány által érintett járatok száma meghaladja a jelentett járatok 5 %-át, az adathiány indokai és a meghozott helyreigazító intézkedések dokumentációja;"

ii. a szakasz a következő 5. és 6. ponttal egészül ki:

„5. a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követése és jelentése céljából az e rendeket 56b. cikkének (2) bekezdése szerint a légijármű-üzembentartó által nyomon követett összes adat, amennyiben ezeket az adatokat a járatonkénti CO_2(e) kiszámítására használják az e rendelet 56a. cikkében említett módszer szerint;

6. a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatások nyomon követése céljából, és amennyiben a légijármű-üzembentartó nem használja a NEATS-et, azoknak a járatoknak a száma, amelyeknél adathiányok fordultak elő, és azok pótlásához az e rendelet IIIa. mellékletének 5. szakasza és IIIb. melléklete szerinti megfelelő alapértelmezett értékeket használtak."

56. A X. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. szakasz a következőképpen módosul:

i. a cím helyébe a következő szöveg lép:

„**A helyhez kötött létesítmények éves kibocsátási jelentése**”;

ii. a 6. pont a) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a t CO_2(e)-ben kifejezett összkibocsátás, beleértve az e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének meg nem felelő biomassza-forrásanyagokból, az e rendelet 39a. cikke (3) bekezdésének meg nem felelő, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból álló forrásanyagokból vagy az e rendelet 39a. cikke (4) bekezdésének meg nem felelő, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból álló forrásanyagokból származó szén-dioxidot;”

iii. a 6. pont f) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az e rendelet 36, cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményekkel összhangban kifejezett kibocsátási tényezők; biomasszahányad; nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, oxidációs és átváltási tényezők, mértékegység nélküli törtszámként kifejezve;”

iv. a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. anyagmérlegen alapuló módszer használata esetén a létesítménybe belépő és az onnan kilépő minden egyes forrásanyagra megadott tömegáram és széntartalom; biomasszahányad, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada és adott esetben fűtőérték;”

v. a 8. pont a), b), c), d) és e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az elégetett biomassza és nulla kibocsátási tényezős besorolású biomassza mennyisége, az elégetett, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok mennyisége vagy az elégetett, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok és nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok mennyisége, TJ-ben kifejezve, illetve a folyamatokban felhasznált biomassza mennyisége t-ben vagy Nm^3-ben kifejezve;

b) a biomasszából és nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszából származó szén-dioxid-kibocsátás, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból és nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátás vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból és nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból származó szén-dioxid-kibocsátás, t CO_2-ben kifejezve, ha mérésen alapuló módszert alkalmaznak a kibocsátás meghatározásához;

c) adott esetben a tüzelőanyagként használt, biomasszából, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból álló forrásanyagok fűtőértékének közvetett értéke;

d) az elégetett biomasszából előállított üzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, az elégetett, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy az elégetett, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok kibocsátása, mennyisége és energiatartalma, t-ben és TJ-ben kifejezve, valamint információ arról, hogy a nulla kibocsátási tényezős besorolású, biomasszából előállított üzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók vagy nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok megfelelnek-e e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének, 39a. cikke (3) bekezdésének vagy 39a. cikke (4) bekezdésének;

e) létesítménybe átadott vagy létesítményből átvett szén-dioxid vagy nitrogén-dioxid, valamint az esetlegesen szállítás alatt álló szén-dioxid, t CO_2(e)-ben kifejezve, amennyiben e rendelet 49. vagy 50. cikke alkalmazandó;”

vi. a 8. pont a következő i) és j) alponttal egészül ki:

„i) az e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdése szerint termékben kémiai kötésben lévő szén-dioxid mennyisége, a CO_2 tonnájában kifejezve;

j) azon termékek típusa és mennyisége, amelyekben a szén-dioxid e rendelet 49a. cikkének (1) bekezdése szerint kémiai kötésbe került, a termék tonnájában kifejezve;"

vii. a 9. pont c) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) adott esetben a fosszilis tüzelőanyagok és más anyagok, a tüzelőanyagként és más anyagként felhasznált biomassza, valamint a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok vagy az alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok energiatartalmának közvetett értéke.";

b) a 2. szakasz a következőképpen módosul:

i. a 8. és a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. a tiszta üzemanyag tömege (tonnában) üzemanyagonként és állampáronként, beleértve a következők mindegyikére vonatkozó információkat:

a) az alternatív légijármű-üzemanyag e rendelet 54c. cikkének megfelelően nulla kibocsátási tényezős besorolású-e;

b) az üzemanyag támogatható légijármű-üzemanyag-e;

c) a támogatható légijármű-üzemanyagok esetében a 2003/87/EK irányelv 3c. cikkének (6) bekezdésében meghatározott tüzelőanyag-típus;

9. a teljes szén-dioxid-kibocsátás az előzetes kibocsátási tényező és a kibocsátási tényező felhasználásával a szén-dioxid tonnájában kifejezve, az indulási és érkezési tagállamra lebontva;"

ii. a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. kísérő adatok:

a) a jelentési évben felhasznált alternatív légijármű-üzemanyagok mennyisége (tonnában) üzemanyagtípusonkénti bontásban, valamint az, hogy az üzemanyagok megfelelnek-e e rendelet 54c. cikkének;

b) az alternatív tüzelőanyagok fűtőértéke;"

iii. a 13. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. az éves kibocsátási jelentés mellékleteként a légijármű-üzembentartó a repülőtérpárokra lebontott járatok éves kibocsátását és éves számát is benyújtja. Adott esetben az alternatív légijármű-üzemanyag és a támogatható légijármű-üzemanyag mennyiségét (tonnában) repülőtérpáronként kell megadni. Az üzemeltető kérésére az illetékes hatóság ezt az információt bizalmasan kezeli.";

c) a szöveg a következő 2a. szakasszal egészül ki:

„2a. A LÉGIJÁRMŰ-ÜZEMBENTARTÓK NEM SZÉN-DIOXIDDAL KAPCSOLATOS LÉGIKÖZLEKEDÉSI HATÁSOKRÓL SZÓLÓ ÉVES JELENTÉSE

A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokat illetően az e rendelet 68. cikkének (5) bekezdésében említett külön jelentésnek legalább az alábbi információkat kell tartalmaznia:

1. a légijármű-üzembentartó azonosítását szolgáló adatok és a hívójel, illetve a légiforgalmi irányításban használt más egyedi kód, valamint kapcsolattartási adatok;

2. a jelentés hitelesítőjének neve és címe;

3. a jelentési év;

4. hivatkozás a legutóbb jóváhagyott nyomonkövetési tervre, annak verziószáma és az az időpont, amikortól alkalmazandó, valamint hivatkozás a jelentési év tekintetében releváns egyéb nyomonkövetési tervekre és azok verziószáma;

5. a jelentési időszakban a működésben bekövetkezett fontosabb változások és a jóváhagyott nyomonkövetési tervtől való eltérések;

6. a légijármű-üzembentartó által a jelentési időszakban a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének hatálya alá tartozó légi közlekedési tevékenységek folytatásához használt légi járművek lajstromjele és típusa;

7. a jelentésben feltüntetett járatok összesített száma állampáronként;

8. a légijármű-üzembentartó nyomon követett járatainak CO_2(e) értéke repülőtérpáronként, az e rendelet 56a. cikkének (2) bekezdésében megadott éghajlati mérőszámokkal kifejezve;

9. a repülési információkat, a légijármű-típust, a hajtómű-azonosítót és az e rendelet 56a. cikkének (2) bekezdésében megadott éghajlati mérőszámokkal kifejezett CO_2(e) értéket e rendelet IIIa. mellékletének 1. szakaszában meghatározott módon, járatonként tartalmazó XML-táblázat;

10. ha a légijármű-üzembentartó nem a NEATS-et, hanem az e rendelet 56a. cikke (7) bekezdésének b) pontjában említett saját vagy harmadik féltől származó információtechnológiai eszközöket használja a CO_2(e) kiszámítására, annak leírása, hogyan alkalmazza e rendelettel és a NEATS-szel összhangban a hatásosságot az említett eszközökben a GWP pontosítására. Ha nem alkalmazza a hatásosságot ezekben az eszközökben, a légijármű-üzembentartó ismerteti ennek okait.";

d) a 4. szakasz a következőképpen módosul:

i. a 6. pont a következőképpen módosul:

— az a) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a szén-dioxid tonnájában kifejezett összkibocsátás, beleértve az e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének meg nem felelő, biomasszából előállított üzemanyagáramokból, az e rendelet 39a. cikke (3) bekezdésének meg nem felelő, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagból vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagból álló forrásanyagokból vagy az e rendelet 39a. cikke (4) bekezdésének meg nem felelő, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagból álló forrásanyagokból származó szén-dioxidot;"

— a d) alpont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az e rendelet 75f. cikkében meghatározott követelményekkel összhangban kifejezett kibocsátási tényezők; biomasszahányad, nulla kibocsátási tényezős besorolású biomasszahányad, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyag vagy széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag hányada, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, nulla kibocsátási tényezős besorolású, alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyag hányada, mértékegység nélküli törtszámként kifejezve;"

ii. a 7. pont a) és b) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) adott esetben biomasszából, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokból vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagokból álló üzemanyagáramok fűtőértékének közvetett értéke;

b) a szabadon forgalomba bocsátott bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók, biomasszából előállított üzemanyagok, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok és alacsony szén-dioxid-kibocsátású szintetikus üzemanyagok kibocsátása, mennyisége és energiatartalma, t-ban és TJ-ban kifejezve, valamint információ arról, hogy megfelelnek-e e rendelet 38. cikke (5) bekezdésének, 39a. cikke (3) bekezdésének vagy 39a. cikke (4) bekezdésének;"

57. A Xa. melléklet bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az üzemeltető az e rendelet X. melléklete szerinti éves kibocsátási jelentésben foglalt információkkal együtt minden megvásárolt, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagra vagy tüzelőanyagra vonatkozóan közli az alábbi információkat:".

58. A Xb. melléklet bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A szabályozott jogalany az e rendelet X. melléklete szerinti éves kibocsátási jelentésben foglalt információkkal együtt minden megvásárolt, a 2003/87/EK irányelv 3. cikkének af) pontjában meghatározott üzemanyagra vagy tüzelőanyagra vonatkozóan közli az alábbi információkat:".

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől kell alkalmazni.

Azonban az 1. cikk (2) bekezdésének m) pontja, (42)–(46), (49), (57) és (58) bekezdése 2024. július 1-jétől alkalmazandó.

Az 1. cikk (3) bekezdését, (5)–(8) bekezdését, (9) bekezdésének c) pontját, (21) bekezdését, (25)–(27) bekezdését, (28) bekezdésének a) pontját, (29) bekezdését, (35) bekezdését, (36) bekezdését, (38) bekezdését, (40) bekezdését, (41) bekezdését, (47) bekezdése a) pontjának ii. és iii. pontját, (47) bekezdése b) pontja i. alpontjának első és negyedik franciabekezdését, (47) bekezdése b) pontjának iii. alpontját, (48) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, (51) bekezdését, (52) bekezdésének d) pontját, (52) bekezdésének e) pontját, (52) bekezdésének f) pontját, (52) bekezdése g) pontjának ii. alpontját, (52) bekezdésének h) pontját, (52) bekezdésének i) pontját, (52) bekezdésének j) pontját, (53) bekezdését, (55) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, (55) bekezdése a) pontjának iii. alpontját, (55) bekezdése a) pontjának iv. alpontját, (55) bekezdése b) pontjának ii. alpontját, (56) bekezdése a) pontjának vi. alpontját és (56) bekezdésének c) pontját 2025. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. szeptember 23-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN